

بسم الله الرحمن الرحيم

نگاهی به فضیلت، ضرورت و آداب زیارت امام حسین(ع)

ویژه‌ی طلاب، مبلغین، مدیرانکار

ویرایش اول، اربعین ۹۶

جمع‌آوری و تنظیم: موسسه بیان معنوی

بازبینی و کنترل نهایی ترجمه‌ی روایات، در ویرایش بعدی انجام خواهد شد انشاءالله

- جایگاه و ثواب زیارت امام حسین(ع)..... ۴
- زیارت امام حسین(ع) «واجب» است ۴
- زیارت اربعین، علامت شیعه ۴
- زیارت امام حسین(ع) «افضل اعمال» است ۴
- «بهشت» پاداش زیارت حسین(ع) ۴
- زائر حسین(ع) «زائر رسول الله(ص)» است ۴
- زائر حسین(ع) مانند «زائر خدا» ست ۵
- زیارت امام حسین(ع) معادل «اجر هزار شهید از شهدای بدر» ۵
- مردم ثواب زیارت را می‌دانستند برای رفتن با هم «می‌جنگیدند» ۵
- محبت حسین(ع) و زیارتش «خیر خواهی» خداست ۵
- خدا به زوار حسین(ع) «افتخار» می‌کند ۵
- خدا «متکفل رزق» و «بر آورده شدن حاجات» زائر حسین(ع) ۶
- زیارت حسین(ع) باعث پاک شدن گناهان پنجاه ساله ۶
- زیارت حسین(ع) باعث خوشحالی و دعای اهل بیت(ع) ۶
- زیارت حسین(ع) بالاتر از «قتل در راه خدا» ۷
- «افزایش روزی» و «پیشگیری از بلا» ره آورد زیارت امام حسین(ع) ۷
- زائران حسین(ع) «چهل سال زودتر» از دیگران به بهشت می‌روند! ۷
- زیارت حسین(ع) باعث بخشش گناهان گذشته و آینده ۷
- زیارت حسین(ع) موجب رزق واسع ۷
- ملائکه حائر حسینی دعاگوی زائر حسینی ۸
- زائر حسین(ع) نامش در علین نوشته می‌شود ۸
- زائر حسین(ع) هم صحبت خدا در عرش ۸
- زائر حسین(ع) هم رتبه و همراه و هم نشین اهل بیت(ع) در بهشت ۸
- زائر حسین(ع) بر سر سفره‌هایی از نور ۹
- همه آرزو می‌کنند کاش از زوار حسین ع بودند ۹
- همراهی خداوند با زائر حسین(ع) ۹
- طلب آمرزش فاطمه زهرا س برای زائر ۹
- امیرالمؤمنین(ع) سیراب کننده زوار حسین(ع) از حوض کوثر ۹
- ایام زیارت امام حسین(ع) جزء عمر شمرده نمی‌شود ۱۰
- خداوند «حافظ جان و مال» زائر حسین(ع) ۱۰
- امام حسین(ع) از عرش به زائرانش نگاه می‌کند و طلب استغفار می‌کند ۱۰

- ۱۱..... دعای امام صادق(ع) برای زوار قبر امام حسین(ع).....
- ۱۳..... پاک شدن از گناهان و چند برابر شدن خوبی ها و همنشینی با اهل بیت هدی(ع).....
- ۱۳..... ثواب یک شب ماندن در کربلا.....
- ۱۳..... اجر کسی که در راه زیارت حسین(ع) فوت کند.....
- ۱۴..... ثواب شهید در راه زیارت حسین(ع).....
- ۱۵..... ثواب کسی که در این راه زندانی شود.....
- ۱۵..... از عرق زائر حسین ع هفتاد هزار ملک خلق می شود.....
- ۱۵..... زیارت حسین(ع) مثل تجهیز ۱۰۰۰ مجاهد به اسب جنگی! آزاد کردن ۱۰۰۰ برده!.....
- ۱۶..... درخواست همه انبیاء برای زیارت امام حسین(ع).....
- ۱۶..... درخواست همه پیامبران برای زیارت ابا عبدالله(ع).....
- ۱۶..... ملائکه دائما در رفت و آمد زیارت سید الشهدا(ع).....
- ۱۶..... رفت و آمد ملائکه بین قبر امام حسین(ع) تا آسمان.....
- ۱۶..... ۴ هزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله(ع) و برخوردشان با زائرین.....
- ۱۷..... ملائکه گریان حول حائر حسینی.....
- ۱۸..... برپا کردن حسینه در اعلی علین.....
- ۱۸..... فضیلت حج.....
- ۱۸..... فضیلت حج بر صدقه.....
- ۱۹..... مقایسه حج با زیارت امام حسین(ع).....
- ۱۹..... امام صادق(ع): اگر حج هایت را به بیست عدد برسانی تازه به ثواب یک زیارت حسین(ع) می رسی.....
- ۱۹..... تذکر: منظور از حج، حج مستحبی است.....
- ۲۰..... زیارت امام حسین(ع) معادل نود حج پیامبر(ص).....
- ۲۰..... برابری زیارت امام حسین(ع) با صد حج همراه رسول خدا(ص).....
- ۲۰..... اگر مردم فضل زیارت امام حسین(ع) را می دانستند حج به کلی تعطیل می شد.....
- ۲۱..... زیارت حسین(ع) معادل با ۱۰۰ حج و عمره مقبول.....
- ۲۱..... زیارت حسین(ع) معادل هزار حج و هزار عمره.....
- ۲۲..... حداقل تعداد دفعات زیارت امام حسین(ع).....
- ۲۲..... حداقل سالی یک بار برای فقیر و دوبار برای غنی.....
- ۲۲..... اگر می توانی هر ماه به زیارت برو.....
- ۲۳..... راه نزدیک هر ماه و راه دور حداقل هر سه سال یک بار.....
- ۲۳..... زیارت روزانه از راه دور.....
- ۲۴..... ثواب هزینه کردن در راه زیارت برای خود و دیگران.....
- ۲۴..... هر درهم در راه زیارت حسین(ع) معادل هزار درهم.....
- ۲۴..... ثواب هزینه کردن در راه زیارت حسین(ع).....
- ۲۴..... ثواب کسی که دیگران را تجهیز برای زیارت نماید.....
- ۲۵..... دولت لازم است یارانه بدهد برای زیارت.....
- ۲۵..... یک درهم انفاق در این راه معادل انفاق ده هزار شهر.....
- ۲۵..... سختی کشیدن برای زیارت.....
- ۲۵..... دعای امام صادق(ع) برای زائران سختی کشیده زیارت امام حسین(ع).....
- ۲۶..... از سختی ها گلایه نکن!.....
- ۲۶..... فضیلت زیارت امام حسین(ع) هنگام خطر جانی.....
- ۲۶..... برداشته شدن ترس قیامت به خاطر ترس در راه زیارت حسین(ع).....
- ۲۶..... مقدار ثواب زیارت به مقدار خوف آن سنجیده می شود.....
- ۲۷..... امام حسین(ع) هم صحبت زائری که با ترس او را زیارت کرده است.....
- ۲۷..... زیارت خائفانه باعث ایمنی در روز فزع اکبر.....

- ۲۷..... ترک زیارت به جهت ترس باعث حسرتی بزرگ.....
- ۲۸..... عواقب ترک زیارت امام حسین(ع).....
- ۲۸..... هر یک سال تَعَلُّل در زیارت حسین(ع)، یک سال از عمر کم می‌کند.....
- ۲۸..... کسانی که از روی سستی و تنبلی زیارت ابی عبدالله(ع) نمی‌روند «از شیعیان ما» نیستند.....
- ۲۹..... تارک زیارت حسین(ع) بهشتی هم باشد میهمان است.....
- ۲۹..... ترک زیارت علامت نقص ایمان و دین.....
- ۲۹..... زائر محب و مؤمن است و تارک زیارت ناقص الایمان.....
- ۲۹..... تارک زیارت تارک حق خدا و رسول(ص).....
- ۳۰..... ترک زیارت حسین موجب عاق رسول خدا(ص) و اهل بیت(ع).....
- ۳۰..... پیامبر(ص) از خاک کربلا به ام سلمه داد و عاشورا تبدیل به خون شد.....
- ۳۱..... خبر پیامبر(ص) به فاطمه زهرا(س) از شهادت سید الشهدا(ع).....
- ۳۲..... خبر دادن پیامبر(ص) از عزاداران بر حسین(ع) در آینده.....
- ۳۲..... گریه امیرالمؤمنین(ع) بر اباعبدالله(ع).....
- ۳۳..... بی‌تابی حضرت زهرا سلام الله علیها درباره حضرت اباعبدالله(ع).....
- ۳۴..... گریه امام حسن(ع) بر اباعبدالله(ع).....
- ۳۴..... پاداش زیارت امام حسین(ع) با پای پیاده.....
- ۳۴..... هر قدم هزار ثواب، پاکی از هزار گناه و بالارفتن هزاردرجه‌ای زائر حسین(ع).....
- ۳۵..... هر قدم پیاده ثواب آزاد کردن بنده‌ای از نسل اسماعیل.....
- ۳۵..... هر حرکتی در زیارت حسین(ع) مأجور است.....
- ۳۵..... هر قدم یک گناه و هر قدم یک ثواب برای زائر حسین.....
- ۳۵..... هر قدم هزار حسنه و محو هزار سیئه.....
- ۳۶..... پیامبر اکرم(ص) به زائرین پیاده حسین(ع): از ابتدا عمل را شروع کن.....
- ۳۶..... برای هر قدم یک حج و یک عمره.....
- ۳۶..... هر قدم معادل قتل در راه خدا.....
- ۳۶..... پیاده روی برای دیدار امام معصوم(ع).....
- ۳۷..... فضیلت و تاریخچه پیاده‌روی پیامبران و امامان.....
- ۳۷..... پیاده روی بالاترین عبادت.....
- ۳۷..... تفاوت ثواب حج پیاده و سواره.....
- ۳۷..... حضرت آدم(ع) ۷۰ حج با پای پیاده.....
- ۳۷..... فضل حج پیاده بر سواره مثل فرق ماه کامل بر ستارگان.....
- ۳۸..... امام حسن(ع) بیست سفر حج با پای پیاده.....
- ۳۸..... امام حسین(ع) ۲۵ حج با پای پیاده رفتند.....
- ۳۸..... بیست روز پیاده‌روی امام سجاد(ع).....
- ۳۸..... آداب زیارت امام حسین(ع).....
- ۳۸..... حال زائر هنگام زیارت.....
- ۳۹..... غذاهای رنگین و متنوع نخورید.....
- ۳۹..... با حالتی ژولیده به زیارت بروید.....
- ۴۰..... غمگین، گرسنه، تشنه، ژولیده به زیارت بروید.....
- ۴۰..... سه روز روزه قبل از سفر زیارت و دعاها را هنگام خروج از منزل.....
- ۴۱..... فضیلت زمین کربلا.....
- ۴۱..... کربلا بهترین جای بهشت.....
- ۴۱..... فضیلت و برتری زمین کربلا به زمین مکه.....
- ۴۲..... فضیلت زمین کربلا بر مکه.....
- ۴۲..... امام هادی(ع) و طلب دعا زیر حائر حسینی.....

جایگاه و ثواب زیارت امام حسین(ع)

زیارت امام حسین(ع) «واجب» است

امام صادق(ع): ام سعید آیا قبر حسین(ع) را زیارت می‌کنید؟ گفتم بله. فرمود او را زیارت کنید که زیارت قبر حسین(ع) بر مرد و زن واجب است.

عَنْ أُمِّ سَعِيدٍ الْأَحْمَسِيَّةِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع: «قَالَتْ قَالَ لِي يَا أُمَّ سَعِيدٍ تَزُورِينَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ قَالَتْ قُلْتُ نَعَمْ فَقَالَ لِي زُورِيهِ فَإِنَّ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ وَاجِبَةٌ عَلَى الرَّجَالِ وَالنِّسَاءِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۲)

امام صادق(ع): اگر یکی از شما کل عمرش را حج به جا بیاورد ولی قبر حسین بن علی(ع) را زیارت نکند حتی از حقوق الهی و رسول خدا(ص) را ترک کرده است چرا که حق حسین(ع) فریضه‌ای از جانب خدا و بر هر مسلمانی واجب است.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع: «قَالَ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ حَجَّ دَهْرَهُ ثُمَّ لَمْ يَزِرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع لَكَانَ تَارِكًا حَقًّا مِنْ حُقُوقِ اللَّهِ وَحُقُوقِ رَسُولِ اللَّهِ ص لِأَنَّ حَقَّ الْحُسَيْنِ ع فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۲)

زیارت اربعین، علامت شیعه

امام حسن عسگری(ع): نشانه‌های مؤمن پنج است: نماز پنجاه و یک رکعت، و با صدای بلند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ گفتن، پیشانی به خاک مالیدن، انگشتی در دست راست کردن، زیارت اربعین.

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ ع أَنَّهُ قَالَ: «عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ صَلَاةُ الْخَمْسِينَ وَالْجَهْرُ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَغْفِيرُ الْجَبِينِ وَالتَّخْتُّمُ فِي الْيَمِينِ وَزِيَارَةُ الْأَرْبَعِينَ.» (تهذيب الأحكام، ج ۶ ص ۵۲)

زیارت امام حسین(ع) «افضل اعمال» است

امام صادق(ع): زیارت حسین بن علی(ع) برترین اعمال است.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِنَّ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ ع أَفْضَلُ مَا يَكُونُ مِنَ الْأَعْمَالِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۴۶)

«بهشت» پاداش زیارت حسین(ع)

هر کس حسین(ع) را پس از مرگش زیارت کند بهشت از برای اوست.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: «مَنْ زَارَ الْحُسَيْنِ ع بَعْدَ مَوْتِهِ فَلَهُ الْجَنَّةُ.» (الإرشاد، ج ۲ ص ۱۳۴)

زائر حسین(ع) «زائر رسول الله(ص)» است

امام صادق(ع): (زائر حسین بن علی ع زائر رسول خداست.)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِنَّ زَائِرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع زَائِرُ رَسُولِ اللَّهِ ص.» (کامل الزیارات، ص ۱۵۰)

زائر حسین(ع) مانند «زائر خدا» ست

زید شحام: به امام صادق(ع) گفتم: چه ثوابی برای زائر قبر حسین(ع) است؟ فرمود: مانند کسیست که خدا را در عرش زیارت کند. گفتم: برای کسی که یکی از شما اهل بیت(ع) را زیارت کند چه ثوابی است؟ فرمود مثل کسی که پیامبر(ص) را زیارت کرده باشد.

عَنْ زَيْدِ الشَّحَّامِ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ(ع): «مَا لِمَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ(ع)؟ قَالَ كَانَ كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فِي عَرْشِهِ قَالَ قُلْتُ مَا لِمَنْ زَارَ أَحَدًا مِنْكُمْ؟ قَالَ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ(ص)». (کامل الزیارات، ص ۱۴۷)

زیارت امام حسین(ع) معادل «اجر هزار شهید از شهدای بدر»

امام باقر(ع) می‌فرماید: کسی که با شوق به زیارت حسین(ع) برود ... خداوند برای او هزار حج مقبول و هزار عمره پاکیزه و اجر هزار شهید از شهدای بدر را می‌نویسد.

عن ابی جعفر(ع): «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ(ع) مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقًا وَ تَقَطَّعَتْ أَنْفُسُهُمْ عَلَيْهِ حَسْرَاتٍ قُلْتُ وَمَا فِيهِ؟ قَالَ مَنْ أَتَاهُ تَشَوُّقًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حِجَّةٍ مُتَبَلِّغَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ وَ أَجْرَ أَلْفِ شَهِيدٍ مِنْ شُهَدَاءِ بَدْرٍ وَ ...». (کامل الزیارات، ص ۱۴۲)

مردم ثواب زیارت را می‌دانستند برای رفتن با هم «می‌جنگیدند»

امام صادق(ع): اگر مردم می‌دانستند چه خیری در زیارت اباعبدالله(ع) است برای زیارت رفتن با هم جنگ می‌کردند و همه اموالشان را برای زیارت خرج می‌کردند.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ(ع) قَالَ: «... لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي زِيَارَتِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَ يَعْلَمُ ذَلِكَ النَّاسُ لَأَقْتَتَلُوا عَلَى زِيَارَتِهِ بِالسُّيُوفِ وَ لَبَاعُوا أَمْوَالَهُمْ فِي إِيَابَتِهِ...». (کامل الزیارات، ص ۸۷)

محبت حسین(ع) و زیارتش «خیر خواهی» خداست

امام صادق(ع): کسی که خدا خیر او را بخواهد محبت امام حسین(ع) و محبت زیارتش را در قلبش می‌گذارد و کسی که خدا بد او را بخواهد بغض حسین(ع) و بغض زیارتش را در دل او می‌گذارد.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ(ع) قَالَ: «مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحُسَيْنِ(ع) وَ حُبَّ زِيَارَتِهِ وَ مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ السُّوءَ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ بُغْضَ الْحُسَيْنِ(ع) وَ بُغْضَ زِيَارَتِهِ». (بحار الأنوار، ج ۹۸ ص ۷۶)

خدا به زوار حسین(ع) «افتخار» می‌کند

ذریح محاربی می‌گوید به امام صادق(ع) عرض کردم: از خویشاوندان و فرزندانم کسی را ملاقات نکردم مگر اینکه وقتی به آنها خبر دادم که چه ثوابی زیارت قبر حسین(ع) مرا تکذیب کردند و گفتند تو بر جعفر بن محمد(ع) دروغ می‌بندی. حضرت فرمودند: ای ذریح مردم را رها کن هر کجا که می‌خواهند بروند (هر چه می‌خواهند بگویند)، به خدا قسم حق تعالی به زائرین امام حسین(ع) افتخار می‌کند و مسافر و زائر را فرشتگان مقرب خدا و حاملین عرش همراهی می‌کنند. سپس خدای متعال به فرشتگان می‌فرماید آیا زوار حسین بن علی(ع) را می‌بینید که

با شوق به او و فاطمه زهرا(س) به سوی او (برای زیارتش) آمده‌اند؟ به عزت و جلال و عظمت قسم کرامت خویش را بر ایشان واجب کرده‌ام و ایشان را حتماً به بهشتی که برای دوستانم و برای انبیاء و رسل و فرستادگانم آماده کرده‌ام داخل می‌کنم... .

عَنْ ذَرِيحِ الْمُحَارِبِيِّ قَالَ: «قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ مَا أَتَى مِنْ قَوْمِي وَمِنْ بَنِي إِذَا أَنَا أَخْبَرْتُهُمْ بِمَا فِي إِيَّانِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ مِنْ الْخَيْرِ إِنَّهُمْ يَكْذِبُونَ وَيَقُولُونَ إِنَّكَ تَكْذِبُ عَلَيَّ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ يَا ذَرِيحُ دَعِ النَّاسَ يَذْهَبُونَ حَيْثُ شَاءُوا وَاللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لِيُبَاهِي بِزَائِرِ الْحُسَيْنِ وَالْوَافِدِ يَفِدُهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَحَمَلَةٌ عَرْشِهِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَقُولُ لَهُمْ أَمَا مَا تَرَوْنَ زُورًا قَبْرِ الْحُسَيْنِ أَتَوْهُ شَوْقًا إِلَيْهِ وَإِلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ أَمَا وَعِزَّتِي وَجَلَالِي وَعَظْمَتِي لَأُوجِبَنَّ لَهُمْ كَرَامَتِي وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّتِي الَّتِي أَعَدَدْتُهَا لِأَوْلِيَائِي وَ لِأَنْبِيَائِي وَرُسُلِي...» (كامل الزيارات، ص ۱۴۳)

خدا «متکفل رزق» و «بر آورده شدن حاجات» زائر حسین(ع)

امام صادق(ع): کسی که او (حسین ع) را زیارت کند خدا متکفل حاجات اوست و امور مهم دنیائی او را کفایت می‌کند و زیارت حسین(ع) جلب روزی برای زائر است و آنچه در این راه اتفاق کرده بر او باقی مانده و جانشین و یادگارش خواهد بود... .

عَنِ الْحَلْبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ : «... وَمَنْ زَارَهُ كَانَ اللَّهُ لَهُ مِنْ وَرَاءِ حَوَائِجِهِ - وَ كُفِيَ مَا أَمَّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَاهُ وَإِنَّهُ لَيَجْلِبُ الرِّزْقَ عَلَى الْعَبْدِ وَيُخْلِفُ عَلَيْهِ مَا أَنْفَقَ...» (كامل الزيارات، ص ۱۲۸)

زیارت حسین(ع) باعث پاک شدن گناهان پنجاه ساله

امام صادق(ع): زائر حسین(ع) گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شده و وی به اهلش بازگردد در حالی که بر عهده‌اش نه وزر و وبالی بوده و نه لغزشی و آنچه از گناه در صحیفه اعمالش ثبت شده جملگی محو و پاک می‌گردد.

عَنِ الْحَلْبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ : «... وَ يَغْفِرُ لَهُ ذُنُوبَ خَمْسِينَ سَنَةً وَ يَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ وَ مَا عَلَيْهِ وَزْرٌ وَ لَا خَطِيئَةٌ إِلَّا وَ قَدْ مُحِيتْ مِنْ صَحِيفَتِهِ...» (كامل الزيارات، ص ۱۲۸)

زیارت حسین(ع) باعث خوشحالی و دعای اهل بیت(ع)

امام صادق(ع): زائر حسین(ع) اگر بداند که با زیارتش چه سرور و فرحی به رسول خدا(ص) و امیر المؤمنین(ع) و فاطمه(س) و ائمه(ع) و شهداء از ما اهل بیت وارد شده و او نیز مطلع باشد که از ناحیه دعاء ایشان برایش چه حاصل شده و همچنین واقف باشد از اجر و ثواب دنیوی و اخروی و آنچه برای وی نزد خدا ذخیره گشته قطعاً دوست می‌دارد که منزلش نزد آن حضرت باشد (و پیوسته زیارت آن حضرت را بکند)

قال الصادق ع: «لَوْ يَعْلَمُ زَائِرُ الْحُسَيْنِ عَ مَا يَدْخُلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ مَا يَصِلُ إِلَيْهِ مِنَ الْفَرَحِ وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِلَى فَاطِمَةَ وَ الْأَيْمَةَ وَ الشَّهَدَاءِ مِنَّا أَهْلِ الْبَيْتِ وَ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ مِنْ دُعَائِهِمْ لَهُ وَ مَا لَهُ فِي ذَلِكَ مِنَ الثَّوَابِ فِي الْعَاجِلِ وَ الْأَجَلِ وَ الْمَذْخُورِ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ مَا تَمَّ دَارَهُ مَا بَقِيَ» (كامل الزيارات، ص ۲۹۷)

زیارت حسین(ع) بالاتر از «قتل در راه خدا»

زائر امام حسین(ع) به درجاتی می‌رسد که کسی که در راه خدا به خونش آغشته شده است، نمی‌رسد.

قال الصادق(ع): «... فَيَنْصَرِفُ وَمَا عَلَيْهِ ذَنْبٌ وَقَدْ رُفِعَ لَهُ مِنَ الدَّرَجَاتِ مَا لَا يَنَالُهُ الْمُتَشَحِّطُ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» (کامل الزیارات، ص ۲۹۷)

«افزایش روزی» و «پیشگیری از بلا» ره آورد زیارت امام حسین(ع)

امام باقر(ع): به شیعیان ما امر کنید که به زیارت قبر حسین(ع) بروند که باعث زیاد شدن رزق و طولانی شدن عمر می‌شود و بلاهای سخت را دور می‌کند...

عن أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ: مُرُوا شِيعَتَنَا بِزِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ فَإِنَّ إِتْيَانَهُ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ وَيَمُدُّ فِي الْعُمُرِ وَيَدْفَعُ مَدَافِعَ السَّوْءِ. (کامل الزیارات، ص ۱۵۱)

زائران حسین(ع) «چهل سال زودتر» از دیگران به بهشت می‌روند!

عبدالله بن زراره از امام صادق(ع) نقل می‌کند: زوار حسین(ع) روز قیامت نسبت به سایر مردم برتری و فضیلتی دارند. عرض کردم: فضیلتشان چیست؟ حضرت فرمودند: چهل سال قبل از دیگران وارد بهشت می‌شوند، در حالی که سایر مردم هنوز در حساب و موقف می‌باشند.

عبدالله بن زاره عن الصادق(ع): «إِنَّ لِرُؤَاةِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَضْلًا عَلَى النَّاسِ. قُلْتُ: وَمَا فَضْلُهُمْ؟ قَالَ: يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ النَّاسِ بِأَرْبَعِينَ عَامًا وَ سَائِرِ النَّاسِ فِي الْحِسَابِ وَ الْمَوْقِفِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۷)

زیارت حسین(ع) باعث بخشش گناهان گذشته و آینده

امام کاظم(ع): کسی که امام حسین(ع) را زیارت نموده و به حقش عارف و آگاه باشد خداوند گناهان گذشته و آینده‌اش را می‌آمرزد.
عَنْ مُثَنَّى الْحَنَاطِ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْأَوَّلِ عَ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ زَارَ الْحُسَيْنِ عَ عَارِفًا بِحَقِّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ.» (الکافی، ج ۴ ص ۵۸۲)

زیارت حسین(ع) موجب رزق واسع

امام صادق(ع): حسین(ع) را حداقل سالی یک بار زیارت کنید که هر کس در حالی که حق او را می‌شناسد و آن را انکار نمی‌کند به زیارتش بیاید پاداشی ندارد مگر بهشت و روزی او وسیع خواهد شد و خداوند گشایشی سریع (در کارها) برایش حاصل خواهد کرد.
عن محمد بن مروان عن أبي عبد الله ع قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «زُورُوا الْحُسَيْنِ وَ لَوْ كُلَّ سَنَةٍ فَإِنَّ كُلَّ مَنْ أَتَاهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ غَيْرَ جَاحِدٍ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَوْضٌ غَيْرَ الْجَنَّةِ وَ رُزُقَ رِزْقًا وَاسِعًا وَ أَتَاهُ اللَّهُ بِفَرَجٍ عَاجِلٍ ...» (کامل الزیارات، ص ۸۵)

ملائکه حائر حسینی دعاگوی زائر حسینی

امام صادق(ع): خداوند متعال چهار هزار فرشته را موکل قبر حسین بن علی(ع) فرموده که تمام بر او می‌گیرند و زائرین حضرت را مشایعت کرده تا به خانه خود برسند و اگر مریض شوند آنها را عیادت کرده و هنگامی که از دنیا روند بر سر جنازه آنها حاضر شده و بر ایشان طلب آمرزش و رحمت می‌نمایند.

عن الصادق ع: «... إِنَّ اللَّهَ وَكُلَّ بَقْبَرِ الْحُسَيْنِ أَرْبَعَةَ آلَافٍ مَلَكٍ كُلُّهُمْ يَبْكُونَهُ وَيُسَبِّحُونَ مَنْ زَارَهُ إِلَى أَهْلِهِ فَإِنْ مَرَضَ عَادُوهُ وَإِنْ مَاتَ حَضَرُوا جَنَازَتَهُ بِالِاسْتِغْفَارِ لَهُ وَالتَّرْحُمِ عَلَيْهِ.» (کامل الزیارات، ص ۸۵)

زائر حسین(ع) نامش در علیین نوشته می‌شود

سئِلَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنِ زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع قَالَ: «أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع عَارِفًا بِحَقِّهِ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي عَلِيِّينَ.» (صحيفة الإمام الرضا عليه السلام، ص ۸۱)

امام صادق(ع): کسی که قبر حسین بن علی(ع) را زیارت کند در حالی که حشش را می‌شناسد خداوند نام او را در شمار علیین می‌نویسد.

زائر حسین(ع) هم صحبت خدا در عرش

امام رضا(ع): کسی که حسین بن علی(ع) را در حالی که حشش را می‌شناسد زیارت کند از هم صحبت‌های حق تعالی بالای عرش می‌باشد.

مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي جَرِيرٍ الْقُمِيُّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ الرَّضَا ع يَقُولُ لِأَبِي: «مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ع عَارِفًا بِحَقِّهِ كَانَ مِنْ مُحَدَّثِي اللَّهِ فَوْقَ عَرْشِهِ ثُمَّ قَرَأَ: «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ. فِي مَعْدِنِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ.» (کامل الزیارات، ص ۱۴۱)

زائر حسین(ع) هم رتبه و همراه و هم نشین اهل بیت(ع) در بهشت

امام صادق(ع): هنگامی که روز قیامت شود منادی نداء می‌کند: زوَّارِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) کجا هستند؟ جمع زیادی که شمارش آنها را فقط خدا می‌داند بر می‌خیزند. به آن‌ها گفته می‌شود که برای چه به زیارت قبر حسین(ع) می‌رفتید؟ می‌گویند: خدایا به جهت محبت پیامبر(ص) و علی(ع) و فاطمه(ص) و طلب رحمت برای آن حضرت به اِزاء آنچه از آن حضرت صادر گردید پس به آنها گفته می‌شود: ایشان محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین سلام الله علیهم بوده، ملحق به آنها شوید شما با ایشان و در درجه و مرتبه آنها هستید، به لواء و پرچم رسول خدا(ص) ملحق گردید پس بطرف لواء آن حضرت رهسپار شده و در سایه آن قرار می‌گیرند در حالی که لواء به دست امیر المؤمنین علی(ع) می‌باشد و بدین ترتیب به بهشت وارد می‌شوند ایشان جلو پرچم و سمت راست و چپ و پشت آن بوده و چهار طرف لواء را گرفته‌اند.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ أَيْنَ زُوَّارِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ فَيَقُومُ عُتُقُ مِنَ النَّاسِ لَا يُحْصِيهِمْ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى فَيَقُولُ لَهُمْ مَا أَرَدْتُمْ بِزِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَيَقُولُونَ يَا رَبِّ أَتَيْنَاهُ حُبًّا لِرَسُولِ اللَّهِ وَ حُبًّا لِعَلِيِّ وَ فَاطِمَةَ وَ رَحْمَةً لَهُ مِمَّا ارْتُكِبَ مِنْهُ فَيَقَالَ لَهُمْ هَذَا مُحَمَّدٌ وَ عَلِيُّ وَ فَاطِمَةُ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ فَالْحَقُّوا بِهِمْ فَأَنْتُمْ مَعَهُمْ فِي دَرَجَتِهِمْ اَلْحَقُّوا بِلِوَاءِ رَسُولِ اللَّهِ فَيَنْطَلِقُونَ إِلَى لِوَاءِ رَسُولِ اللَّهِ فَيَكُونُونَ فِي ظِلِّهِ - وَ اللِّوَاءُ فِي يَدِ عَلِيٍّ ع حَتَّى يَدْخُلُوا [يَدْخُلُوا] الْجَنَّةَ جَمِيعًا فَيَكُونُونَ أَمَامَ

اللَّوَاءِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ» (کامل الزیارات، ص ۱۴۱)

زائر حسین(ع) بر سر سفره‌هایی از نور

امام صادق(ع): کسی که دوست دارد بر سفره‌های نور بنشیند در روز قیامت، پس باید از زوَّارِ حضرت حسین بن علی(ع) باشد.
عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ عَلَى مَوَائِدِ النُّورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلْيَكُنْ مِنْ زُوَّارِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۵)

همه آرزو می‌کنند کاش از زوار حسین(ع) بودند.

عبد الله طحان: شنیدم از امام صادق ع که پیوسته می‌فرمودند: هیچ‌کس نیست در روز قیامت مگر اینکه از دیدن برخورد کریمانه خداوند متعال با بازوار حسین(ع) آرزو می‌کند، ای کاش از زوَّارِ امام حسین(ع) باشد.
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الطَّحَّانِ عَنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ سَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهُوَ يَتَمَنَّى أَنَّهُ مِنْ زُوَّارِ الْحُسَيْنِ ع لِمَا بَرَى مِمَّا يُصْنَعُ بِزُوَّارِ الْحُسَيْنِ ع مِنْ كَرَامَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۵)

همراهی خداوند با زائر حسین(ع)

شخصی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی ع می‌رود، زمانی که از خانواده‌اش جدا می‌شود با اولین گامی که برمی‌دارد تمام گناهانش آمرزیده می‌شود سپس با هر قدمی که برمی‌دارد پیوسته تقدیس و تنزیه شده تا به قبر برسد و هنگامی که به آنجا رسید حق تعالی او را خوانده و با وی مناجات نموده و می‌فرماید: بنده من! از من بخواه تا به تو اعطاء نمایم، من را بخوان اجابت نمایم، از من طلب کن به تو بدهم، حاجت را از من بخواه تا برایت روا سازم. و حقیقت بر خدا که آن چه را بذل کرده به او بدهد.
عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيُخْرَجُ إِلَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَلَهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ خُطْوَةٍ مَغْفِرَةٌ ذُنُوبِهِ ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يُقَدَّسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ فَإِذَا آتَاهُ نَاجَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ ادْعُنِي أُجِبَكَ اطْلُبْ مِنِّي أُعْطِكَ سَلْنِي حَاجَةً أَقْضِيهَا [أَقْضِيهَا] لَكَ وَحَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِيَ مَا بَدَلَ.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۲)

طلب آمرزش فاطمه زهرا(س) برای زائر

امام صادق(ع): حضرت فاطمه علیها السلام نزد زوَّارِ قبر فرزندش حسین(ع) حاضر شده و طلب آمرزش برای گناهان ایشان می‌نماید.
عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ ص تَخْضُرُ لِزُوَّارِ قَبْرِ ابْنِهَا الْحُسَيْنِ ع فَتَسْتَغْفِرُ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ.» (کامل الزیارات، ص ۱۱۸)

امیرالمؤمنین(ع) سیراب کننده زوار حسین(ع) از حوض کوثر

امام صادق(ع): از پدرم شنیدم به یکی از دوستانشان که از زیارت (مقصود زیارت قبر امام حسین ع است) سؤال کرده بود می‌فرمودند: چه کسی را زیارت می‌کنی و چه کسی را با این زیارت اراده می‌نمائی؟ (یعنی با این زیارت قصد تقرب به چه کسی را داری؟) عرض کرد: مراد و مقصودم خداوند تبارک و تعالی است، (یعنی قصدم تقرب به خدا می‌باشد). حضرت فرمودند: کسی که دنبال زیارت یک نماز خوانده و با این

نماز قصد تقرب به خدا را داشته باشد در روزی که خدا را ملاقات می کند بر او نوری احاطه می کند که تمام اشیائی که او را می بینند صرفاً نور مشاهده نمایند و خداوند متعال زوآر قبر مطهر امام حسین(ع) را مورد اکرام قرار داده و آتش جهنم را از رسیدن به آنها باز می دارد، و زائر در نزد حوض کوثر مقامی بسیار مرتفع و مرتبه‌ای بی حد دارد و امیر المؤمنین(ع) که در کنار حوض ایستاده‌اند با او مصافحه کرده و وی را از آب سیراب می فرماید و هیچ کس از او زودتر به حوض نمی رسد و سیراب نمی و پس از سیراب شدن به جایگاهش در بهشت می رود در حالی که فرشته‌ای از جانب امیر المؤمنین(ع) با او بوده که به صراط امری کند برای وی پائین بیاید و با او مدارا کرده تا از روی آن بگذرد و به آتش جهنم فرمان می دهد که حرارت و سوزشش را به او نرساند تا وی از آن گذر کند و نیز با او فرستاده‌ای است که امیر المؤمنین آن را فرستاده‌اند.

عن ابی عبدالله ع: «سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ لِرَجُلٍ مِنْ مَوَالِيهِ وَ سَأَلَهُ عَنِ الزِّيَارَةِ فَقَالَ لَهُ مَنْ تَزُورُ وَ مَنْ تُرِيدُ بِهِ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فَقَالَ مَنْ صَلَّى خَلْفَهُ صَلَاةً وَاجِبَةً [وَاحِدَةً] يُرِيدُ بِهَا اللَّهَ لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ يَلْقَاهُ وَ عَلَيْهِ مِنَ النُّورِ مَا يُغْشَى لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَرَاهُ وَ اللَّهُ يُكْرِمُ زُورَاهُ وَ يَمْنَعُ النَّارَ أَنْ تَنَالَ مِنْهُمْ شَيْئاً وَ إِنَّ الزَّائِرَ لَهُ لَا يُتْنَاهِي [لَا يُتْنَأَسَى] لَهُ دُونَ الْحَوْضِ وَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع قَائِمٌ عَلَى الْحَوْضِ يُصَافِحُهُ وَ يُرْوِيهِ مِنَ الْمَاءِ - وَ مَا يَسْبِقُهُ أَحَدٌ إِلَى وَرُودِهِ الْحَوْضِ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَنْصَرِفُ إِلَى مَنْزِلِهِ مِنَ الْجَنَّةِ - وَ مَعَهُ مَلَكٌ مِنْ قَبْلِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَأْمُرُ الصِّرَاطَ أَنْ يَدُلَّ لَهُ وَ يَأْمُرُ النَّارَ أَنْ لَا يُصِيبَهُ مِنْ لَفْحِهَا شَيْءٌ حَتَّى يَجُوزَهَا وَ مَعَهُ رَسُولُهُ الَّذِي بَعَثَهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع.» (كامل الزيارات، ص: ۱۲۳)

ایام زیارت امام حسین(ع) جزء عمر شمرده نمی شود

ایام زیارت امام حسین(ع) جزء عمر زائر شمرده نشده و از اجلسان محسوب نمی گردد.

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرُّضَاعِ ع عَنْ أَبِيهِ ع قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الصَّادِقُ ع: «إِنَّ أَيَّامَ زَائِرِي الْحُسَيْنِ ع لَا تُحْسَبُ مِنْ أَعْمَارِهِمْ وَ لَا تُعَدُّ مِنْ آجَالِهِمْ.» (كامل الزيارات، ص ۱۳۶)

خداوند «حافظ جان و مال» زائر حسین(ع)

عبدالله ابن هلال می گوید محضر امام(ع) عرض کردم: فدایت شوم کمترین ثواب و اجری که برای زائر قبر حسین(ع) می باشد چیست؟ حضرت فرمودند: ای عبدالله! کمترین پاداشی که برای اوست اینکه: خداوند متعال خود و اهلس را حفظ کرده تا به خویشانش باز گردد و وقتی روز قیامت شد خداوند متعال حافظ او خواهد بود.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِلَالٍ عَنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ قُلْتُ: «جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا أَذْنِي مَا لِزَائِرِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَقَالَ لِي يَا عَبْدَ اللَّهِ إِنَّ أَذْنِي مَا يَكُونُ لَهُ أَنْ اللَّهُ يَحْفَظُهُ فِي نَفْسِهِ وَ أَهْلِهِ حَتَّى يَرُدَّهُ إِلَى أَهْلِهِ فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَانَ اللَّهُ الْحَافِظَ لَهُ.» (كامل الزيارات، ص ۱۳۳)

امام حسین(ع) از عرش به زائرانش نگاه می کند و طلب استغفار می کند

امام صادق(ع): (روز قیامت) آن حضرت (امام حسین ع) در سمت راست عرش ایستاده می گوید: پروردگارا، وعده‌ای که به

من داده‌ای عملی کن. امام حسین (ع) به زوارش نگاه می‌کند و آنها را و اسم پدران آن‌ها و مرتبه و منزلت هر یک را نزد خدا بیشتر از شناخت هر یک از شما نسبت به فرزندش می‌شناسد و اینکه چه چیزی به همراه دارند. آن حضرت کسانی را که بر او می‌گیرند می‌بیند و از خدا طلب آمرزش برای ایشان می‌کند و از پدر بزرگوارش نیز طلب آمرزش برای ایشان می‌کند و می‌گوید: ای گریه‌کننده اگر بدانی برای تو چه آماده شده فرح و شادی تو بیش از جزع و ناراحتی تو خواهد بود. سپس تمام فرشتگانی که در آسمان و حائر بوده و صدای گریه او را می‌شنوند برایش استغفار می‌کنند و وی حرکت می‌کند در حالی که هیچ گناهی بر او نمی‌باشد.

عن ابی عبدالله ع: «... وَ إِنَّهُ لَعَلَى الْعَرْشِ الْمُتَعَلِّقُ يَقُولُ يَا رَبُّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَ إِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَيَّ زُوَّارِهِ وَ هُوَ أَعْرَفُ بِهِمْ وَ بِأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ وَ بِدَرَجَاتِهِمْ وَ بِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَحَدِكُمْ بَوْلَدِهِ وَ مَا فِي رَحْلِهِ وَ إِنَّهُ لَيَرَى مَنْ يَبْكِيهِ فَيَسْتَغْفِرُ لَهُ رَحْمَةً لَهُ وَ يَسْأَلُ أَبَاهُ الْإِسْتِغْفَارَ لَهُ وَ يَقُولُ لَوْ تَعَلَّمْتُ أَيْهَا الْبَاكِي مَا أَعْدَلْتُكَ لَفَرِحْتَ أَكْثَرَ مِمَّا جَزَعْتَ فَلْيَسْتَغْفِرْ لَهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَ بُكَاءَهُ مِنْ الْمَلَائِكَةِ فِي السَّمَاءِ وَ فِي الْحَائِرِ وَ يَنْقَلِبُ وَ مَا عَلَيْهِ مِنْ ذَنْبٍ.» (کامل الزیارات، ص ۳۲۹)

دعای امام صادق (ع) برای زوار قبر امام حسین (ع)

معاویه بن وهب می‌گوید: اجازه ورود گرفتیم از امام صادق (ع) و اجازه داد. داخل شدم و دیدم در مصلاهی خانه خویش است. نشستیم تا نمازش را خواند. سپس شنیدم که با خدای خویش مناجات می‌کرد:

خدایا! ای کسی که ما را به کرامت اختصاص دادی و ما را وعده شفاعت کردن دادی و ما را وصی (پیامبر ص) قرار دادی و علم گذشته و آینده را به ما دادی و قلوب مردم را به سمت ما نائل کردی، من و برادرانم و زوار قبر پدرم حسین (ع) را ببخش. همان کسانی که اموال خویش را انفاق کردند و بدن‌هایشان را به سختی انداختند به جهت نیکی به ما و به جهت امیدی که از تو دارند به خاطر احسان و صلّه به ما و خوشحال کردن پیامبرت و اینکه امر ما را پاسخ دادند و خشمگین کردن دشمنانمان. با این کار رضایت تو را طلب کردند پس تو رضوان را از جانب ما به آن‌ها اعطا کن و در شب و روز نگهبان ایشان باش و اهل و اولادی که از ایشان باقی مانده‌اند را بهترین جانشینان قرار بده و مراقب و حافظشان باش و شر و بدی هر ستمگر عنود و ایشان را از هر مخلوق ضعیف و قوی خود مواظبت نما و از شر شیاطین انسی و جنّی محفوظ فرما و بهترین چیزی که در غربت از وطنشان از تو خواسته‌اند به آنها عطا کن و نیز به ایشان ببخش بهتر از آنچه که بواسطه‌اش ما را بر فرزندان و اهل و نزدیکانشان برگزیدند. خدایا دشمنان ما بواسطه این خروج (زیارت) آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار دادند ولی این کار دشمنان ایشان را از آمدن به سمت ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب مخالفتشان است با مخالفین ما. پس تو این صورتهائی که حرارت آفتاب آنها را در راه محبت ما تغییر داده مورد رحمت قرار بده و نیز صورتهائی را که روی قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام می‌گذارند و بر می‌دارند مشمول لطف و رحمت قرار بده و

رحمت کن چشم‌هائی که از باب ترحم بر ما اشک ریخته‌اند و رحمت کن دل‌هائی که برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته‌اند. خداوند من این ابدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می‌شوند آنها را سیراب نمائی.

و پیوسته امام علیه السلام در سجده این دعا را می‌خواندند و هنگامی که از آن فارغ شدند عرض کردند: فدایت شوم این فقرات و مضامین ادعیه‌ای که من از شما شنیدم اگر شامل کسی شود که خداوند عز و جل را نمی‌شناسد گمانم این است که آتش دوزخ هرگز به آن فائق نیاید!!! به خدا سوگند آرزو دارم آن حضرت را زیارت کرده ولی به حج نروم.

امام(ع) به من فرمودند: تو به قبر آن امام بسیار نزدیک هستی، پس چرا به زیارتش نمی‌روی؟

سپس فرمودند: ای معاویه زیارت آن حضرت را ترک مکن.

عرض کردم: فدایت شوم نمی‌دانستم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است.

حضرت فرمودند: ای معاویه کسانی که برای زائرین امام حسین(ع) در آسمان دعاء می‌کنند به مراتب بیشتر هستند از آنان که در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می‌نمایند.

زیارت او را از ترس هیچ‌کس وانگذار و رها نکن. کسی که به جهت ترس زیارت را ترک کند حسرتی می‌خورد که آرزو می‌کند ای کاش قبرش در دستش بود. آیا دوست نداری خداوند پیکر و تن تو را در میان گروهی ببند که پیامبر خدا ص آنان را دعا می‌فرماید؟ آیا دوست نداری فردای قیامت از کسانی باشی که ملائکه با آنها مصافحه می‌کنند؟ آیا دوست نداری فردای قیامت از کسانی باشی که هیچ گناهی ندارند؟ آیا دوست نداری از کسانی باشی که پیامبر(ص) با آنها مصافحه می‌کند؟

مُعَاوِيَةَ بْنِ وَهَبٍ قَالَ اسْتَأْذَنْتُ عَلِيَّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ فَقِيلَ لِي ادْخُلْ فَدَخَلْتُ فَوَجَدْتُهُ فِي مُصَلَّاهُ فِي بَيْتِهِ فَجَلَسْتُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ فَسَمِعْتُهُ يُنَاجِي رَبَّهُ وَهُوَ يَقُولُ اللَّهُمَّ يَا مَنْ حَصَّنَا بِالْكَرَامَةِ وَوَعَدَنَا بِالشَّفَاعَةِ وَحَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ وَأَعْطَانَا عِلْمَ مَا مَضَى وَ عِلْمَ مَا بَقِيَ - وَجَعَلَ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْنَا اغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ زُورِ قَبْرَ أَبِي الْحُسَيْنِ الَّذِينَ أَنْفَقُوا أَمْوَالَهُمْ وَ اشْخَصُوا أَبْدَانَهُمْ رَغْبَةً فِي بَرِّنَا وَ رَجَاءً لِمَا عِنْدَكَ فِي صَلَاتِنَا وَ سُورُوا أَدْخُلُوهُ عَلَيَّ نَبِيَّكَ وَ إِجَابَةً مِنْهُمْ لِأَمْرِنَا وَ غِيظًا أَدْخَلُوهُ عَلَيَّ عَدُوَّتًا - أَرَادُوا بِذَلِكَ رِضَاكَ فَكَافَهُمْ عَنَّا بِالرِّضْوَانِ وَ اكْتَلَاهُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ اخْلَفَ عَلَيَّ أَهْلِيهِمْ وَ أَوْلَادِهِمُ الَّذِينَ خَلَفُوا بِأَحْسَنِ الْخَلْفِ وَ اصْحَبَهُمْ وَ اكْفَهُمْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ أَعْطَاهُمْ أَفْضَلَ مَا أَمَلُوا مِنْكَ فِي غُرْبَتِهِمْ عَنْ أَوْطَانِهِمْ وَ مَا آتَرُونَا بِهِ عَلَيَّ أُنْبَاتِهِمْ وَ أَهْلِيهِمْ وَ قَرَابَاتِهِمْ اللَّهُمَّ إِنَّ أَعْدَاءَنَا عَابُوا عَلَيْنِهِمْ بِخُرُوجِهِمْ فَلَمْ يَنْهَهُمْ ذَلِكَ عَنِ الشُّخُوصِ إِلَيْنَا - خِلَافًا مِنْهُمْ عَلَيَّ مَنْ خَالَفَنَا فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهُ الَّتِي غَيَّرْتَهَا الشَّمْسُ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَتَقَلَّبُ عَلَيَّ حَضْرَةَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْأَعْيُنَ الَّتِي جَرَتْ دُمُوعُهَا رَحْمَةً لَنَا وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْقُلُوبَ الَّتِي جَزَعَتْ وَ احْتَرَقَتْ لَنَا وَ ارْحَمْ تِلْكَ الصَّرَاخَةَ الَّتِي كَانَتْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ تِلْكَ الْأَبْدَانِ وَ تِلْكَ الْأَنْفُسَ حَتَّى تُوفِّيَهُمْ عَلَيَّ الْحَوْضِ يَوْمَ الْعَطَشِ الْأَكْبَرِ فَمَا زَالَ يَدْعُو وَ هُوَ سَاجِدٌ بِهَذَا الدُّعَاءِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ لَوْ أَنَّ هَذَا الَّذِي سَمِعْتُ مِنْكَ كَانَ لِمَنْ لَا يَعْرِفُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ لَطَنَّتُ أَنَّ النَّارَ لَا تَطْعَمُ مِنْهُ شَيْئًا أَبَدًا وَ اللَّهُ لَقَدْ تَمَنَّيْتُ أَنِّي كُنْتُ زُرْتُهُ وَ لَمْ أَحْجَّ

فَقَالَ لِي مَا أَقْرَبَكَ مِنْهُ فَمَا الَّذِي يَمْنَعُكَ مِنْ زِيَارَتِهِ ثُمَّ قَالَ يَا مُعَاوِيَةَ لِمَ تَدْعُ ذَلِكَ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ لَمْ أَرَأَنَّ الْأَمْرَ يَبْلُغُ هَذَا كَلَّهُ فَقَالَ يَا مُعَاوِيَةَ مَنْ يَدْعُو لِزُورَارِهِ فِي السَّمَاءِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُمْ فِي الْأَرْضِ. لَأَتَدَعُهُ لِخَوْفٍ مِنْ أَحَدٍ فَمَنْ تَرَكَهُ لِخَوْفٍ رَأَى مِنَ الْحَسْرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرَهُ كَانَ بِيَدِهِ أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا مِمَّنْ تُصَافِحُهُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيمَنْ رَأَى وَ لَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ فَتُتَبَّعَ أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيمَنْ يُصَافِحُ رَسُولَ اللَّهِ ص.» (ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، ص ۹۶)

پاک شدن از گناهان و چند برابر شدن خوبی‌ها و همنشینی با اهل بیت هدی(ع)

امام صادق(ع): خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکل قبر مطهر حضرت حسین(ع) می‌باشند، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می‌نماید خداوند گناهان او را به این فرشتگان اعطاء نموده و در اختیار آنها می‌گذارد وقتی وی قدم گذارد فرشتگان گناهان را محو می‌کنند سپس وقتی قدم بعدی را برداشت حسنات او را مضاعف می‌نمایند و پیوسته حسنات او را مضاعف کرده تا جایی که بهشت را برای وی واجب می‌گردانند سپس اطرافش را گرفته و تقدیس و تنزیه‌اش می‌نمایند و سپس فرشتگان آسمان را نداء می‌دهند که زوار حبیب خدا را تقدیس و تنزیه نمایند و وقتی زوار غسل زیارت نمودند حضرت محمد(ص) ایشان را نداء داده و می‌فرماید: ای مسافرین خدا بشارت باد شما را که با من در بهشت همراه خواهید بود. سپس امیر المؤمنین(ع) ایشان را نداء داده و می‌فرماید: من ضامنم که حوائج شما را برآورده و در دنیا و آخرت بلاء و محنت را از شما دور نمایم. سپس آن فرشتگان دور ایشان حلقه زده و از راست و چپ آنان را در بر گرفته تا به اهل و خویشاوندان خود بازگردند.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً مُوَكَّلِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَإِذَا هُمْ بِزِيَارَتِهِ الرَّجُلُ أُعْطَاهُمُ اللَّهُ ذُنُوبَهُ فَإِذَا خَطَا مَحْوَهَا ثُمَّ إِذَا خَطَا ضَاعَفُوا لَهُ حَسَنَاتِهِ فَمَا تَزَالُ حَسَنَاتُهُ تَضَاعَفُ حَتَّى تُوجِبَ لَهُ الْجَنَّةَ ثُمَّ اكْتَفَوْهُ وَ قَدَّسُوهُ وَ يُنَادُونَ مَلَائِكَةَ السَّمَاءِ أَنْ قَدَّسُوا زُورَارَ حَبِيبِ اللَّهِ فَإِذَا اغْتَسَلُوا نَادَاهُمْ مُحَمَّدٌ ص يَا وَفَدَ اللَّهُ أَبْشِرُوا بِمُرَافَقَتِي فِي الْجَنَّةِ ثُمَّ نَادَاهُمْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع أَنَا ضَامِنٌ لِقَضَاءِ حَوَائِجِكُمْ وَ دَفْعِ الْبَلَاءِ عَنْكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ثُمَّ التَّقَاهُمْ [اِكْتَفَوْهُمْ] النَّبِيُّ ص عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ شِمَائِلِهِمْ حَتَّى يَنْصَرِفُوا إِلَى أَهْلِيهِمْ.» (كامل الزيارات، ص ۱۳۳)

ثواب یک شب ماندن در کربلا

شخصی به امام صادق(ع) عرض کرد: کسی نزد قبر آن جناب (امام حسین ع) اقامت کند اجر و ثوابش چیست؟ حضرت فرمودند: هر یک روز آن معادل یک ماه می‌باشد.

عن ابی عبدالله(ع): «... فَمَا لِمَنْ أَقَامَ عِنْدَهُ؟ قَالَ كُلُّ يَوْمٍ بِأَلْفِ شَهْرٍ...» (كامل الزيارات، ص ۱۲۳)

اجر کسی که در راه زیارت حسین(ع) فوت کند.

شخصی به امام صادق(ع) عرض کرد: اجر کسی که در سفر به طرف آن حضرت فوت کرده چیست؟

حضرت فرمودند: فرشتگان مشایعتش کرده و برای او حنوط و لباس از بهشت آورده و وقتی کفن شد بر او نماز خوانده و روی کفنی که بر او پوشانده‌اند فرشتگان نیز کفن دیگری قرار می‌دهند و زیر او را از ریحان فرش می‌نمایند و زمین را چنان رانده و جلو برده که از جلو فاصله سه میل طی شده و از پشت و جانب سر و طرف پا نیز مانند آن این مقدار مسافت و فاصله منهدم و ساقط می‌گردد و برای آن دربی از بهشت به طرف قبرش گشوده شده و نسیم و بوی خوش بهشتی به قبر او داخل گشته و تا قیام قیامت بدین منوال خواهد بود.

«... قَالَ فَمَا لِمَنْ مَاتَ فِي سَفَرِهِ إِلَيْهِ قَالَ تُشَيِّعُهُ الْمَلَائِكَةُ وَ تَأْتِيهِ بِالْحَنُوطِ وَ الْكِسْوَةِ مِنَ الْجَنَّةِ وَ تُصَلِّي عَلَيْهِ إِذْ كُفِّنَ وَ تُكْفِنُهُ فَوْقَ أَكْفَانِهِ وَ تَفْرُشُ لَهُ الرِّيحَانَ تَحْتَهُ- وَ تَدْفَعُ الْأَرْضَ حَتَّى تَصَوَّرَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ وَ مِنْ خَلْفِهِ مِثْلَ ذَلِكَ- وَ عِنْدَ رَأْسِهِ مِثْلَ ذَلِكَ وَ عِنْدَ رِجْلَيْهِ مِثْلَ ذَلِكَ وَ يُفْتَحُ لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَى قَبْرِهِ- وَ يَدْخُلُ عَلَيْهِ رُوحُهَا وَ رِيحَانُهَا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ...» (کامل الزیارات، ص ۱۲۳)

ثواب شهید در راه زیارت حسین(ع)

شخصی به امام صادق(ع) عرض کرد: اجر و ثواب کسی که نزد آن حضرت کشته شود چیست، مثلاً سلطان ظالمی بر وی ستم کرده و او را آنجا بکشد؟ حضرت فرمودند: اولین قطره خونس که ریخته شود خداوند متعال تمام گناهانش را می‌آمرزد و طینتی را که از آن آفریده شده فرشتگان غسل داده تا از تمام آلودگی‌ها و تیره‌گی‌ها پاک و خالص شده همان طوری که انبیاء مخلص خالص و پاک می‌باشند و بدین ترتیب آنچه از اجناس طین اهل کفر با طینت وی آمیخته شده زدوده می‌گردد و نیز قلبش را شستشو داده و سینه‌اش را فراخ نموده و آن را مملو از ایمان کرده و بدین ترتیب خدا را ملاقات کرده در حالی که از هر چه ابدان و قلوب با آن مخلوط هستند پاک و منزّه می‌باشد و برایش مقرر می‌شود که اهل بیت و هزار تن از برادران ایمانی خود را بتواند شفاعت کند و فرشتگان با همراهی جبرئیل و ملک الموت متولی خواندن نماز بر او می‌گردند و کفن و حنوطش را از بهشت آورده و در قبرش توسعه داده و چراغ‌هایی در آن می‌افروزند و دربی از آن بهشت باز می‌کنند و فرشتگان برایش اشیاء تازه و تحفه‌هایی بدیع از بهشت می‌آورند و پس از هیجده روز او را به خطیره القدس (بهشت) برده پس پیوسته در آنجا با اولیاء خدا خواهد بود تا نفخه‌ای که با دمیده‌شدنش هیچ چیز باقی نمی‌ماند دمیده شود و وقتی نفخه دومی دمیده شد و وی از قبر بیرون آمد اولین کسی که با او مصافحه می‌کند رسول خدا ص و امیر المؤمنین(ع) و اوصیاء(ع) بوده که به وی بشارت داده و می‌گویند: با ما باش و سپس او را کنار حوض کوثر آورده و از آن به او می‌نوشانند و سپس به هر کسی که او بخواهد و دوست داشته باشد نیز می‌نوشانند.

«... قَالَ قُلْتُ فَمَا لِمَنْ قُتِلَ عِنْدَهُ جَارٌ عَلَيْهِ سُلْطَانٌ فَقَتَلَهُ قَالَ أَوْلُ قَطْرَةٍ مِنْ دَمِهِ يُغْفَرُ لَهُ بِهَا كُلُّ خَطِيئَةٍ وَ تُغْسَلُ طِينَتُهُ الَّتِي خُلِقَ مِنْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَخْلُصَ كَمَا خَلَصَتِ الْأَنْبِيَاءُ الْمَخْلُصُونَ] وَ يَذْهَبُ عَنْهَا مَا كَانَ خَالَطَهَا- مِنْ أَجْنَسِ طِينِ أَهْلِ الْكُفْرِ وَ يُغْسَلُ قَلْبُهُ وَ يُشْرَحُ صَدْرُهُ وَ يُمَلَأُ إِيمَانًا فَيَلْقَى اللَّهَ وَ هُوَ مُخْلَصٌ مِنْ كُلِّ مَا تَخَالَطَهُ الْأَبْدَانُ وَ الْقُلُوبُ وَ يُكْتَبُ لَهُ شَفَاعَةٌ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَلْفٍ مِنْ إِخْوَانِهِ- وَ تَوَلَّى الصَّلَاةَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مَعَ جَبْرَائِيلَ وَ مَلِكِ الْمَوْتِ وَ يُوتَى بِكَفَنِهِ وَ حَنُوطِهِ مِنْ الْجَنَّةِ وَ يُوسَعُ قَبْرُهُ عَلَيْهِ وَ يُوضَعُ لَهُ مَصَابِيحُ فِي قَبْرِهِ وَ يُفْتَحُ لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ- وَ تَأْتِيهِ الْمَلَائِكَةُ بِالطَّرْفِ مِنَ الْجَنَّةِ وَ يَرْفَعُ بَعْدَ ثَمَانِيَةِ عَشَرَ يَوْمًا إِلَى حَظِيرَةِ الْقُدُسِ- فَلَا يَزَالُ فِيهَا مَعَ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ حَتَّى تُصِيبَهُ النَّفْخَةُ الَّتِي لَا تُبْتِئُ شَيْئًا فَإِذَا كَانَتِ النَّفْخَةُ الثَّانِيَةَ وَ خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ كَانَ أَوَّلَ مَنْ يُصَافِحُهُ رَسُولُ اللَّهِ ص وَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ع وَ الْأَوْصِيَاءَ وَ يُبَشِّرُونَهُ وَ يَقُولُونَ لَهُ الزَّمْنَا وَ

يُقِيمُونَهُ عَلَى الْحَوْضِ فَيَشْرَبُ مِنْهُ وَ يَسْقَى مَنْ أَحَبَّ...» (کامل الزیارات، ص ۱۲۳)

ثواب کسی که در این راه زندانی شود.

شخصی به امام صادق (ع) عرض کرد: اجر و ثواب کسی که به خاطر زیارت آن حضرت حبس شده چیست؟ و به ازاء هر دردی که بر پیکرش وارد می‌شود هزار هزار حسنه ملاحظه گردیده و هزار هزار لغزش و گناه از او محو و زائل گشته و هزار هزار درجه ارتقاء داده می‌شود و از ندیمان رسول خدا (ص) محسوب شده تا از حساب فارغ گردد و پس از آن فرشتگانی که حمله عرش هستند با او مصافحه کرده و به او می‌گویند: آنچه دوست داری بخواه. زنده وی را برای حساب حاضر می‌کنند پس هیچ سؤالی از او نکرده و با هیچ چیز اعمالش را نسنجیده و محاسبه نکرده بلکه دو بازویش را گرفته و او را برده و به فرشته‌ای تحویل داده و آن فرشته به او جرعه‌ای از حمیم (آب داغ جهنم) و جرعه‌ای از غسلین (آب چرک که از پوست و گوشت دوزخیان جاری می‌باشد) می‌چشانند و سپس او را روی تکه‌ای سرخ از آتش قرار داده و به وی می‌گویند: بچس چیز را که دست‌هایت پیش پیش بواسطه زدن شخصی که او را زدی برای تو فرستاده‌اند، کسی را که زدی پیک و پیام آور خدا و رسول خدا بود و در این هنگام مضروب را آورده و نزدیک درب جهنم نگاه داشته و به او می‌گویند: به زنده خود بنگر و به آنچه به سرش آمده نظر نما آیا سینه‌ات شفاء می‌یابد؟ این عذابی که به او وارد شده بخاطر قصاص برای تو می‌باشد، پس می‌گوید: حمد خدا را که من و فرزند رسول خود را یاری فرمود.

«... قُلْتُ فَمَا لِمَنْ حُبِسَ فِي إِيْتَانِهِ قَالَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ يُحْبَسُ وَيَعْتَمُّ فَرَحَةً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَإِنْ ضُرِبَ بَعْدَ الْحَبْسِ فِي إِيْتَانِهِ كَانَ لَهُ بِكُلِّ ضَرْبَةٍ حَوْرَاءٌ وَ بِكُلِّ وَجَعٍ يَدْخُلُ عَلَى بَدَنِهِ أَلْفُ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَ يَمْحَى بِهَا عَنْهُ أَلْفُ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَ يَرْفَعُ لَهُ بِهَا أَلْفُ أَلْفِ دَرَجَةٍ وَ يَكُونُ مِنْ مُحَدَّثِي رَسُولِ اللَّهِ ص حَتَّى يَفْرُغَ مِنَ الْحِسَابِ فَيَصَافِحُهُ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَ يُقَالُ لَهُ سَلْ مَا أَحْبَبْتَ وَ يُؤْتَى ضَارِبُهُ لِلْحِسَابِ فَلَا يُسْأَلُ عَنْ شَيْءٍ وَ لَا يُحْتَسَبُ بِشَيْءٍ وَ يُؤْخَذُ بِضَبْعِيهِ حَتَّى يُنْتَهَى بِهِ إِلَى مَلِكٍ يَحْبُوهُ وَ يُتَحَفَّهُ بِشَرْبَةٍ مِنَ الْحَمِيمِ وَ شَرْبَةٍ مِنَ الْغُسْلَيْنِ - وَ يُوضَعُ عَلَى مِثَالِ [مَقَالٍ] فِي النَّارِ فَيُقَالُ لَهُ ذُقْ بِمَا قَدَمْتَ يَدَاكَ فِيمَا آتَيْتَ إِلَى هَذَا الَّذِي ضَرَبْتَهُ سَبَبًا إِلَى وَ قَدْ رَسُوهُ وَ يَأْتِي بِالْمَضْرُوبِ إِلَى بَابِ جَهَنَّمَ وَ يُقَالُ لَهُ انْظُرْ إِلَى ضَارِبِكَ وَ إِلَى مَا قَدْ لَقِيَ فَهَلْ شَفَيْتُ صَدْرَكَ وَ قَدْ اقْتَصَّ لَكَ مِنْهُ فَيَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْتَصَرَ لِي وَ لَوْلَدِ رَسُولِهِ مِنْهُ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۳)

از عرق زائر حسین ع هفتاد هزار ملک خلق می‌شود

روایت شده است که از هر عرق زائر حسین (ع) هزار ملک خلق می‌شود که تسبیح و تهلیل خدا را می‌کنند و برای زوار او تا روز قیامت طلب استغفار می‌کنند.

رؤی: «أَنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مِنْ عَرَقِ زُؤَارِ الْحُسَيْنِ ع مِنْ كُلِّ عَرَقَةٍ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ وَ يَهْلَلُونَ لَهُ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِزُؤَارِ الْحُسَيْنِ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ.» (جامع الأخبار، ص ۲۵)

زیارت حسین (ع) مثل تجهیز ۱۰۰۰ مجاهد به اسب جنگی! آزاد کردن ۱۰۰۰ برده!

امام صادق (ع): کسی که با معرفت به زیارت امام حسین (ع) برود خداوند برایش پاداش آزاد کردن هزار بنده را می‌نویسد و مانند کسی است که هزار مجاهد را با اسب زین کرده و لگام زده تجهیز کند و به جنگ در راه خدا، روانه بدارد.

قال الصادق ع: مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَ عَارِفًا بِحَقِّهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرَ مَنْ أَعْتَقَ أَلْفَ نَسَمَةٍ وَ كَمَنْ حَمَلَ عَلَى أَلْفِ فَرَسٍ مُسْرَجَةٍ

مُلَجَّمَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. «(الكافي (ط - الإسلامية) ج ٤ ص ٥٨١)

درخواست همه انبیاء برای زیارت امام حسین(ع)

درخواست همه پیامبران برای زیارت ابا عبدالله(ع)

امام صادق(ع): هیچ پیغمبری در آسمان ها و زمین نیست مگر آنکه از خداوند متعال درخواست دارند که به ایشان اجازه داده شود تا حضرت حسین بن علی(ع) را زیارت کنند؛ لذا گروهی از آسمان فرود آمده و به زیارت آن حضرت رفته و گروهی پس از زیارت به آسمان می‌روند. إِسْحَاقُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع يَقُولُ: لَيْسَ نَبِيٌّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا يَسْأَلُونَ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يَأْذَنَ لَهُمْ فِي زِيَارَةِ الْحُسَيْنِ ع، فَفَوْجٌ يَنْزِلُ وَ فَوْجٌ يَصْعَدُ. (کامل الزیارات، ص ۱۱۱)

ملائکه دائما در رفت و آمد زیارت سید الشهدا(ع)

امام صادق(ع): هیچ ملکی در آسمان ها و زمین نیست مگر اینکه از خداوند عزوجل می خواهد که به آن ها اذن بدهد برای زیارت قبر حسین(ع) و لذا (دائماً) گروهی به زمین می آیند و گروهی بالا می‌روند. عَنْ إِسْحَاقِ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «لَيْسَ مِنْ مَلَكَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا وَ هُمْ يَسْأَلُونَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْ يَأْذَنَ لَهُمْ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَفَوْجٌ يَنْزِلُ وَ فَوْجٌ يَعْرُجُ.» (کامل الزیارات، ص ۱۱۴)

رفت و آمد ملائکه بین قبر امام حسین(ع) تا آسمان

امام صادق(ع): ما بین قبر حسین(ع) و آسمان ملائکه در رفت و آمد هستند. عَنْ إِسْحَاقِ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: مَا بَيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع إِلَى السَّمَاءِ مُخْتَلَفُ الْمَلَائِكَةِ. (کامل الزیارات، ص ۱۱۴)

۴ هزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله(ع) و بر خوردشان با زائرین

امام صادق(ع): چهار هزار فرشته ژولیده موی و غبارآلود گمارده است که تا روز قیامت بر او می‌گریند و کسی که با شناخت حقش او را زیارت نماید، او را مشایعت می‌کنند تا به وطن خود برسد و هنگامی که مریض شود، صبح و شام به عیادت او می‌روند و اگر بمیرد بر جنازه او حاضر شده و تا روز قیامت برای او استغفار می‌نمایند.

عَنْ هَارُونَ بْنِ خَارِجَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع: «يَقُولُ وَكَلَّ اللَّهُ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ ع أَرْبَعَةَ أَلْفِ مَلَكٍ شُعْتُ غُبْرٌ يَبْكُونَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زَارَهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ شِعُوهُ حَتَّى يُبْلِغُوهُ مَأْمَنَهُ وَ إِنْ مَرِضَ عَادُوهُ غُدُوَّةً وَ عَشِيَّةً وَ إِنْ مَاتَ شَهِدُوا جَنَازَتَهُ وَ اسْتَغْفَرُوا لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.» (الكافي (ط - الإسلامية) ج ٤ ص ٥٨١)

ملائکه گریان حول حائر حسینی

وقتی به زیارت ابا عبدالله (ع) رفتید چیزی جز خیر نگویید زیرا فرشتگان شب و روز که از نگهبانان و حافظین هستند نزد فرشتگانی که در حائر حسینی می‌باشند آمده و با ایشان مصافحه کرده ولی ایشان از شدت گریه و ناراحتی که دارند جواب آنها را نداده بناچار آنها صبر می‌کنند تا ظهر فردا برسد و صبح طلوع نماید. سپس آنان با ایشان سخن گفته و راجع به امور آسمانی سؤالاتی را مطرح می‌نمایند ولی بین این دو وقت (صبح و ظهر) ابدًا صحبت نکرده و از گریستن و دعاء نمودن کوتاهی نمی‌کنند و در این دو وقت آن فرشتگان نیز ایشان را از یارانشان منصرف و مشغول نمی‌کنند تنها وقتی شما سخن گفته و تکلم می‌نمائید ایشان مشغول و منصرف می‌گردند. فدایت شوم، چه چیزی را سؤال می‌کنند و کدامیک از دیگری می‌پرسد آیا فرشتگان نگهبان و حافظ از فرشتگان حائر سؤال می‌کنند یا بالعکس؟ فرشتگان اهل حائر از حافظین و نگهبانان می‌پرسند، زیرا فرشتگان حائر از آنجا دور نشده و به جایی دیگر نمی‌روند ولی حافظین، و نگهبانان به زمین نزول کرده و از آن به آسمان صعود می‌کنند. گفتم: نظر شما راجع به سؤال آنها چه بوده؟ فرمود: حافظین وقتی به آسمان عروج می‌کنند عبورشان به اسماعیل یعنی صاحب هواء می‌افتد و بسا با نبی اکرم (ص) ملاقات کرده در حالی که نزد آن جناب حضرت فاطمه و امام حسن و حسین و ائمه (ع) حضور دارند پس فرشتگان از ایشان راجع به اشیائی چند و در باره آنان که از شما در حائر حاضر می‌شوند سؤالاتی می‌کنند؟ حضرات معصومین (ع) در پاسخ سؤالاتشان می‌فرمایند: زائرین را بشارت دهید و به دعائی که برای ایشان می‌نمائید مژده دهید. فرشتگان حافظ عرض می‌کنند: چگونه به ایشان بشارت دهیم در حالی که صدای ما را نمی‌شنوند؟ برای ایشان دعاء کنید که برکات حق تعالی بر ایشان مداوم باشد و نیز از جانب ما ایشان را دعاء نمایند و این خود بشارتی است از ما به ایشان و وقتی از زیارت برگشتند با بال‌هایشان ایشان را نوازش کنید، بطوری که شما را حسّ و درک نمایند و ما ایشان را به امانت نزد شما می‌سپاریم و امید است که این ودائع ضایع و تباه نشوند. و اگر خیر و برکتی که در زیارت آن جناب است مردم می‌دانستند قطعاً و به طور حتم در نائل شدن به زیارت آن حضرت با شمشیر با یک دیگر به مقاتله پرداخته و مال‌های خود را فروخته و به زیارت آن جناب می‌رفتند. و حضرت فاطمه (ع) هر گاه به ایشان (زائرین) نظر نمایند در حالی که با وی هزار پیغمبر و هزار صدیق و هزار شهید از کروبین می‌باشند هزار هزار (یک میلیون) نفر آن حضرت را بر گریستن یاری و همراهی می‌کنند و آن حضرت چنان فریاد می‌زند که هیچ فرشته‌ای در آسمان‌ها باقی نمی‌ماند مگر آنکه از صدای ایشان بگریه می‌افتد، و آن حضرت آرام نمی‌گیرند تا وقتی که پیامبر اکرم (ص) به نزد ایشان آمده و می‌فرمایند: دخترم، اهل آسمان‌ها را به گریه انداختی و ایشان را از تسبیح و تقدیس حق تعالی بازداشتی، پس خودداری کن تا ایشان به تقدیس حق پردازند چه آنکه امر و فرمان خدا بر همه چیز نافذ و روان می‌باشد. حضرت فاطمه (ع) به کسانی که به زیارت سید الشهداء روند نظر فرموده و از خداوند منان برای ایشان هر خیر و خوبی را مسألت می‌نماید. مبادا در رفتن، به زیارت آن جناب بی‌رغبت باشید چه آنکه خیری که در زیارت آن حضرت است بیشتر از آنست که بتوان احصاء و شمارش نمود.

عن ابی عبدالله ع: «إِذَا زُرْتُمْ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع فَالزَّمُوا الصَّمْتَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ وَإِنَّ مَلَائِكَةَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الْحَفَظَةِ تَحْضُرُ الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ بِالْحَائِرِ فَتُصَافِحُهُمْ فَلَا يُجِيبُونَهَا مِنْ شِدَّةِ الْبُكَاءِ فَيَنْتَظِرُونَهُمْ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ وَحَتَّى يُنَوَّرَ الْفَجْرُ ثُمَّ يَكَلِّمُونَهُمْ وَ يَسْأَلُونَهُمْ عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ أَمْرِ السَّمَاءِ فَأَمَّا مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ فَإِنَّهُمْ لَا يَنْطَفُونَ وَلَا يَفْتَرُونَ عَنِ الْبُكَاءِ وَالِدَعَاءِ وَلَا يَشْغَلُونَهُمْ فِي هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ عَنْ أَصْحَابِهِمْ فَإِنَّمَا شُغِلُّهُمْ بِكُمْ إِذَا نَطَقْتُمْ قُلْتُمْ جُعِلْتُ فِدَاكَ وَمَا الَّذِي يَسْأَلُونَهُمْ عَنْهُ وَ أَيُّهُمْ يَسْأَلُ صَاحِبَهُ الْحَفَظَةَ أَوْ أَهْلَ الْحَائِرِ قَالَ أَهْلُ الْحَائِرِ يَسْأَلُونَ الْحَفَظَةَ لِأَنَّ أَهْلَ الْحَائِرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ لَا يَبْرَحُونَ وَالْحَفَظَةُ تَنْزِلُ وَ تَصْعَدُ قُلْتُ فَمَا تَرَى يَسْأَلُونَهُمْ عَنْهُ قَالَ إِنَّهُمْ يَمْرُونَ إِذَا عَرَجُوا بِإِسْمَاعِيلَ صَاحِبِ الْهَوَاءِ فَرَبَّمَا وَأَقْفُوا النَّبِيَّ ص وَ عِنْدَهُ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ وَالْحَسَنُ

وَ الْحُسَيْنُ وَ الْأَيْمَةُ مَنْ مَضَى مِنْهُمْ - فَيَسْأَلُونَهُمْ عَنْ أَشْيَاءَ وَ مَنْ حَضَرَ مِنْكُمْ الْحَائِرَ وَ يَقُولُونَ بَشَرُوهُمْ بِدُعَائِكُمْ فَتَقُولُ الْحَفْظَةُ كَيْفَ نُبَشِّرُهُمْ وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ كَلَامَنَا فَيَقُولُونَ لَهُمْ بَارِكُوا عَلَيْهِمْ وَ ادْعُوا لَهُمْ عَنَّا فَهِيَ الْبِشَارَةُ مِنَّا فَإِذَا انصَرَفُوا فَحَفُّوهُمْ بِأَجْنِحَتِكُمْ حَتَّى يُحِسُّوا مَكَانَكُمْ وَ إِنَّا نَسْتَوِدِعُهُمُ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَذَائِعُهُ وَ لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي زِيَارَتِهِ مِنْ الْخَيْرِ وَ يَعْلَمُ ذَلِكَ النَّاسُ لَأَقْتَتَلُوا عَلَى زِيَارَتِهِ بِالسُّيُوفِ وَ لَبَاغُوا أَمْوَالَهُمْ فِي إِيْتَانِهِ وَ إِن فَاطِمَةَ ع إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِمْ وَ مَعَهَا أَلْفُ نَبِيٍّ وَ أَلْفُ صَدِيقٍ وَ أَلْفُ شَهِيدٍ وَ مِنَ الْكُرُوبِيِّينَ أَلْفُ أَلْفٍ يُسْعِدُونَهَا عَلَى الْبُكَاءِ وَ إِنَّهَا لَتَشْهَقُ شَهْقَةً فَلَا يَبْقَى فِي السَّمَاوَاتِ مَلَكٌ إِلَّا بَكَى رَحْمَةً لِمَوْتِهَا وَ مَا تَسْكُنُ حَتَّى يَأْتِيَهَا النَّبِيُّ ص [أَبُوهَا] فَيَقُولُ يَا بِنْتَةَ قَدْ أَبْكَيتِ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ شَغَلْتِهِمْ عَنِ التَّسْبِيحِ وَ التَّقْدِيسِ فَكُفِّي حَتَّى يَقْدَسُوا فَإِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ وَ إِنَّهَا لَتَنْظُرُ إِلَيَّ مِنْ حَضَرَ مِنْكُمْ فَتَسْأَلُ اللَّهَ لَهُمْ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَ لَا تَزْهَدُوا فِي إِيْتَانِهِ فَإِنَّ الْخَيْرَ فِي إِيْتَانِهِ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُحْصَى.» (كامل الزيارات، ص ۸۶)

برپا کردن حسینیه در اعلی علیین

زیارت ناحیه مقدسه: «برای تو در اعلی علیین ماتم سرا(حسینیه) به پا شده و حور العین در عزای تو لطمه می زنند و آسمان و ساکنینش گریه می کنند و بهشت و نگهبانان آنان و سلسله کوهها و زمین و اطرافش و دریاها و ماهیانش و مکه و ساختمان هایش و بهشت و خدمه اش و خانه خدا و مقام و مشعر الحرام.»

امام زمان (عج): «... وَ أُقِيمَتْ لَكَ الْمَاتِمُ فِي أَعْلَى عَلِيَّيْنِ، وَ لَطَمَتْ عَلَيْكَ الْحُورُ الْعَيْنُ، وَ بَكَتِ السَّمَاءُ وَ سَكَّانُهَا، وَ الْجِنَانُ وَ حُرَانُهَا (ساکنین بهشت)، وَ الْهَضَابُ (سلسله کوهها) وَ أَقْطَارُهَا، وَ الْأَرْضُ وَ أَقْطَارُهَا (اطرافش)، وَ الْبِحَارُ وَ حَيْثَانُهَا (ماهی ها)، وَ مَكَّةُ وَ بُيُوتَانُهَا، وَ الْجِنَانُ وَ وُلْدَانُهَا، وَ الْبَيْتُ وَ الْمَقَامُ، وَ الْمَشْعَرُ الْحَرَامُ، وَ الْحِلُّ وَ الْأَحْرَامُ.» (بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۳۲۳)

فضیلت حج

در اینجا لازم است ابتدا به فضیلت حج توجهی کنیم و پس از آن روایات مقایسه بین فضیلت حج (مستحبی) و زیارت سیدالشهدا(ع) را بخوانیم.

فضیلت حج بر صدقه

امام صادق(ع): انجام یک حج بهتر از خانه پر از طلائی است که آن را صدقه بدهند تا تمام شود.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع حَجَّةٌ خَيْرٌ مِنْ بَيْتٍ مَمْلُوءٍ ذَهَبًا يُتَصَدَّقُ بِهِ حَتَّى يَفْنَى. (کافی، ج ۴، ص ۲۶۰)

معاویة بن عمار نقل می کند [در نسخه وافی و در کتاب ثواب الاعمال شیخ صدوق اینطور آمده که معاویة بن عمار از امام صادق(ع) نقل می کند و قرائن هم حاکی از همین است که معاویة بن عمار چیزی را مستقیم از پیامبر(ص) نقل نمی کند] چون پیامبر خدا از مینا کوچ کرد، بادیه نشینی در ابطح به ایشان برخورد کرد و گفت: ای پیامبر خدا! من به قصد حج به راه افتادم، ولی مانعی مرا از حج بازداشت؛ و من مردی

ثروتمند و پولدارم؛ دستور بده با مالم کاری کنم که به پاداش حاجیان نایل شوم. پس پیامبر خدا رو به کوه ابو قُبَیس کرد و فرمود: اگر به اندازه کوه ابو قُبَیس، طلای سرخ داشتی و آن را در راه خدا انفاق می کردی، هرگز به پاداشی نمی رسیدی که حج گزار می رسد.

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ: لَمَّا أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ ص تَلَقَاهُ أُعْرَابِيٌّ بِالْأَبْطَحِ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي خَرَجْتُ أُرِيدُ الْحَجَّ فَعَاقَبَنِي وَ أَنَا رَجُلٌ مَيْلٌ - يَعْنِي كَثِيرَ الْمَالِ - فَمَرُنِي أَصْنَعُ فِي مَالِي مَا أَبْلُغُ بِهِ مَا يَبْلُغُ بِهِ الْحَاجُّ. قَالَ: فَالْتَمَتَ رَسُولُ اللَّهِ ص إِلَيَّ أَبِي قُبَيْسٍ فَقَالَ: لَوْ أَنَّ أَبَا قُبَيْسٍ لَكَ زِنْتُهُ ذَهَبَةٌ حَمْرَاءُ، أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَلَّغْتَ مَا بَلَّغَ الْحَاجُّ. (كافی، ج ۴، ص ۲۵۸)

ابراهیم بن میمون می گوید: به امام صادق (ع) عرض کردم: یک سال من به حج می روم و یک سال شریکم. حضرت فرمود: ای ابراهیم! چه چیزی تو را از حج باز می دارد؟ عرض کردم: قربانت گردم! فرصت ندارم برای انجام حج، ولی به جای آن پانصد درهم صدقه می دهم. حضرت فرمود: حج بهتر است. عرض کردم: هزار درهم چطور؟ حضرت فرمود: حج بهتر است. عرض کردم: هزار و پانصد درهم چطور؟ حضرت فرمود: حج بهتر است. عرض کردم: دو هزار درهم چطور؟ حضرت فرمود: آیا در دو هزار درهم تو طواف کعبه هست؟ عرض کردم: نه. حضرت فرمود: آیا در دو هزار درهم تو، سعی میان صفا و مروه هست؟ عرض کردم: نه. حضرت فرمود: آیا در دو هزار درهم تو، وقف در عرفه هست؟ عرض کردم: نه. حضرت فرمود: آیا در دو هزار درهم تو، رمی جمره های سه گانه هست؟ عرض کردم: نه. حضرت فرمود: آیا در دو هزار درهم تو، مناسک هست؟ عرض کردم: نه. حضرت فرمود: حج بهتر است.

عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْمُونٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع): إِنِّي أُحُجُّ سَنَةً وَ شَرِيكِي سَنَةً. قَالَ: مَا يَمْنَعُكَ مِنَ الْحَجِّ يَا إِبْرَاهِيمَ؟ قُلْتُ: لَا أَتَفَرِّغُ لِذَلِكَ جُعِلْتُ فِدَاكَ أَتَصَدَّقُ بِخَمْسِمِائَةِ مَكَانَ ذَلِكَ. قَالَ: الْحَجُّ أَفْضَلُ. قُلْتُ: أَلْفٌ؟ قَالَ: الْحَجُّ أَفْضَلُ. قُلْتُ: فَالْفِ وَ الْخَمْسِمِائَةِ؟ قَالَ: الْحَجُّ أَفْضَلُ. قُلْتُ: أَلْفَيْنِ؟ قَالَ: أَلْفَيْنِ طَوَافُ الْبَيْتِ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: أَلْفَيْنِ سَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةِ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: أَلْفَيْنِ وَ قُوفُ بَعْرَةَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: أَلْفَيْنِ رَمَى الْجِمَارِ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: أَلْفَيْنِ الْمُنَاسِكِ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: الْحَجُّ أَفْضَلُ. (كافی، ج ۴، ص ۲۵۹)

مقایسه حج با زیارت امام حسین (ع)

امام صادق (ع): اگر حج هایت را به بیست عدد برسانی تازه به ثواب یک زیارت حسین (ع) می رسی

شهاب بن عبد ربه می گوید: امام صادق (ع) از من پرسید: ای شهاب چند حج انجام دادی؟ به حضرت عرض کردم: نوزده حج. حضرت فرمود: اگر حج هایت را به بیست حج برسانی برای تو ثواب زیارت امام حسین (ع) حساب می کنند.

عَنْ شِهَابٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) فَقَالَ: سَأَلَنِي فَقَالَ: يَا شِهَابُ كَمْ حَجَجْتَ مِنْ حَجَّةٍ؟ فَقُلْتُ: تِسْعَ عَشْرَةَ حَجَّةً. فَقَالَ لِي: تُتِمُّهَا عَشْرِينَ حَجَّةً تُحَسَّبُ لَكَ بِزِيَارَةِ الْحُسَيْنِ (ع). (كامل الزيارات، ص ۱۶۲)

تذکر: منظور از حج، حج مستحبی است

روشن است که وقتی در روایات، زیارت امام حسین (ع) را برتر از حج معرفی می کند، منظور حج مستحبی است، نه حج واجب.

زیارت امام حسین(ع) معادل نود حج پیامبر(ص)

امام صادق(ع): روزی حسین بن علی(ع) در دامن نبی اکرم(ص) نشست و حضرت با او بازی می کرد و هر دو می خندیدند. عایشه گفت: یا رسول الله، چه قدر علاقه و محبت شما به این طفل زیاد است؟! حضرت فرمودند: وای بر تو! چگونه او را دوست نداشته باشم و با او به شگفت نیایم در حالی که او میوه دل من و نور چشم من باشد، لکن امت من او را خواهند کشت، پس کسی که بعد از شهادتش او را زیارت کند خداوند برای او ثواب یک حج از حج های من را می نویسد. عایشه عرض کرد: یا رسول الله(ص) حجی از حج های شما؟! حضرت فرمودند: بله، بلکه دو حج از حج های من. عایشه عرضه داشت: یا رسول الله(ص) دو حج از حج های شما؟! حضرت فرمودند: بله، بلکه چهار حج از حج های من. امام صادق(ع) فرمود: پیوسته عایشه کلام پیامبر(ص) را برمی گرداند و حضرت به تعداد حج ها اضافه می کردند و آن را بالا بردند تا به نود حج به همراه عمره هایش از حج ها و عمره های خودشان رساندند.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ (ع) ذَاتَ يَوْمٍ فِي حَجْرِ النَّبِيِّ ص يُلَاعِبُهُ وَيُضَاحِكُهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) مَا أَشَدَّ إِعْجَابَكَ بِهَذَا الصَّبِيِّ! فَقَالَ لَهَا: وَيْلَكَ وَكَيْفَ لَا أُحِبُّهُ وَلَا أُعْجَبُ بِهِ وَهُوَ ثَمَرَةٌ فُؤَادِي وَ قُرَّةُ عَيْنِي. أَمَا إِنَّ أُمَّتِي سَتَقْتُلُهُ، فَمَنْ زَارَهُ بَعْدَ وَفَاتِهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ حَجَّةً مِنْ حِجَجِي. قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) حَبَّةً مِنْ حِجَجِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ وَ حَبَّتَيْنِ مِنْ حِجَجِي؟ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) حَبَّتَيْنِ مِنْ حِجَجِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ وَ أَرْبَعَةً. قَالَ: فَلَمْ تَزَلْ تَرَاهُ وَ يَزِيدُ وَ يُضْعِفُ حَتَّى بَلَغَ تِسْعِينَ حَجَّةً مِنْ حِجَجِ رَسُولِ اللَّهِ (ص) بِأَعْمَارِهَا. (كامل الزيارات، ص ۶۸)

برابری زیارت امام حسین(ع) با صد حج همراه رسول خدا(ص)

امام صادق(ع): کسی که مزار حسین(ع) را با معرفت زیارت کند مانند کسی است که صد مرتبه به همراه رسول خدا(ص) حج بجا آورده است.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (ع): مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ (ع) غَارِفًا بِحَقِّهِ كَانَ كَمَنْ حَجَّ مِائَةَ حَجَّةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ص). (كامل الزيارات، ص ۱۶۲)

اگر مردم فضل زیارت امام حسین(ع) را می دانستند حج به کلی تعطیل می شد

عبد الله ابی یعفور می گوید: از امام صادق(ع) شنیدم که به شخصی از دوستانش می فرماید: فلانی به زیارت قبر ابی عبد الله الحسین(ع) می روی؟ آن شخص گفت: بلی من هر سه سال یک مرتبه می روم. حضرت در حالی که صورتشان زرد شده بود فرمودند: به خدائی که معبودی غیر از او نیست، اگر او را زیارت کنی برتر است برای تو از آنچه در آن هستی. آن شخص عرض کرد: فدایت شوم آیا تمام این فضل برای من هست؟ حضرت فرمودند: بلی به خدا سوگند، اگر من فضیلت زیارت آن حضرت و فضیلت قبرش را برای شما بازگو کنم به طوری کلی حج را ترک کرده و احدی از شما دیگر به حج نمی رود، وای بر تو آیا نمی دانی خداوند متعال بواسطه فضیلت قبر آن حضرت کربلا را حرم امن و مبارک قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم امن نماید؟ ابن ابی یعفور می گوید: محضرش عرضه داشتیم: خداوند متعال حج و زیارت بیت الله را بر مردم واجب کرده ولی زیارت قبر امام حسین(ع) را بر مردم واجب نکرده است [پس چطور زیارت امام حسین(ع) برتر است؟] حضرت فرمودند: اگر چه همین طور است [خدا آن را واجب نکرده] ولی در عین حال خداوند متعال فضیلت زیارت آن حضرت را این گونه قرار داده است، مگر نشیندهای کلام امیر المؤمنین(ع) را که فرمودند: کف پا سزاوارتر است به مسح نمودن از ظاهر و روی پا، ولی در عین حال حق تعالی مسح روی پا را بر بندگان واجب کرده است. و نیز مگر نمی دانی اگر حق تعالی موقوف را در حرم قرار می داد [و مردم به جای توقف در عرفات و مشعر در حرم بیتوته می کردند] افضل و برتر بود ولی خداوند متعال آن را در غیر حرم قرار داده است.

عَنْ ابْنِ أَبِي يَعْفُورٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) يَقُولُ لِرَجُلٍ مِنْ مَوَالِيهِ: يَا فُلَانُ أَتَزُورُ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع)؟ قَالَ: نَعَمْ إِنِّي أَزُورُهُ بَيْنَ ثَلَاثِ سِنِينَ مَرَّةً. فَقَالَ لَهُ وَهُوَ مُصْفَرٌّ وَجْهُهُ: أَمَا وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَوْ زُرْتَهُ كَانَ أَفْضَلَ مِمَّا أَنْتَ فِيهِ. فَقَالَ لَهُ: جَعَلْتُ فِدَاكَ أَكُلُّ هَذَا الْفَضْلِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ وَاللَّهِ لَوْ أَنِّي حَدَّثْتُكُمْ بِفَضْلِ زِيَارَتِهِ وَبِفَضْلِ قَبْرِهِ لَتَرَكْتُمْ الْحَجَّ رَأْسًا وَ مَا حَجَّ مِنْكُمْ أَحَدٌ، وَيَحْكُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ اتَّخَذَ كَرْبَلَاءَ حَرَمًا آمِنًا مُبَارَكًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَ مَكَّةَ حَرَمًا؟ قَالَ ابْنُ أَبِي يَعْفُورٍ: فَقُلْتُ لَهُ: قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ حَجَّ الْبَيْتِ وَ لَمْ يَذْكُرْ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ (ع)؟ فَقَالَ: وَ إِن كَانَ كَذَلِكَ فَإِنَّ هَذَا شَيْءٌ جَعَلَهُ اللَّهُ هَكَذَا، أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ أَبِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حَيْثُ يَقُولُ: إِنَّ بَاطِنَ الْقَدَمِ أَحَقُّ بِالْمَسْحِ مِنْ ظَاهِرِ الْقَدَمِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ فَرَضَ هَذَا عَلَى الْعِبَادِ؟ أَوْ مَا عَلِمْتَ أَنَّ الْمَوْقِفَ لَوْ كَانَ فِي الْحَرَمِ كَانَ أَفْضَلَ لِأَجْلِ الْحَرَمِ؟ وَ لَكِنَّ اللَّهَ صَنَعَ ذَلِكَ فِي غَيْرِ الْحَرَمِ. (كامل الزيارات، ص ۲۶۶-۲۶۷)

زیارت حسین (ع) معادل با ۱۰۰ حج و عمره مقبول

امام صادق (ع): زیارت حسین (ع) معادل صد حج پاکیزه (از گناهان) و صد عمره مقبول است.

امام صادق ع: «زِيَارَةُ الْحُسَيْنِ ع تَعْدِلُ مِائَةَ حِجَّةٍ مَبْرُورَةٍ وَ مِائَةَ عُمْرَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ.» (الإرشاد، ج ۲ ص ۱۳۴)

زیارت حسین (ع) معادل هزار حج و هزار عمره

امام باقر (ع): اگر مردم می دانستند که در زیارت قبر حضرت حسین بن علی (ع) چه فضل و ثوابی است حتما از شوق و ذوق قالب تهی می کردند و بخاطر حسرت ها نفس هایشان به شماره افتاده و قطع خواهد شد. راوی می گوید: عرض کردم: در زیارت آن حضرت چه اجر و ثوابی می باشد حضرت فرمودند: کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت آن حضرت رود خداوند متعال هزار حج و هزار عمره قبول شده برایش می نویسد و اجر و ثواب هزار شهید از شهداء بدر و اجر هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه قبول شده و ثواب آزاد نمودن هزار بنده که در راه خدا آزاد شده باشند برایش نوشته می شود و پیوسته در طول ایام سال از هر آفتی که کمترین آن شیطان باشد محفوظ مانده و خداوند متعال فرشته کریمی را بر او موکل کرده که وی را از جلو و پشت سر و راست و چپ و بالا و زیر قدم نگهدارش باشد و اگر در اثناء سال فوت کرد فرشتگان رحمت الهی بر سرش حاضر شده و او را غسل داده و کفن نموده و برایش استغفار و طلب آمرزش کرده و تا قبرش مشایعتش نموده و به مقدار طول شعاع چشم در قبرش وسعت و گشایش ایجاد کرده و از فشار قبر در امانش قرار داده و از خوف و ترس دو فرشته منکر و نکیر نگاهش می دارند و برایش دربی به بهشت می گشایند و کتابش را به دست راستش می دهند و در روز قیامت نوری به وی اعطاء می شود که بین مغرب و مشرق از پرتو آن روشن می گردد و منادی نداء می کند: این کسی است که از روی شوق و ذوق حضرت امام حسین (ع) را زیارت کرده و پس از این نداء احدی در قیامت باقی نمی ماند مگر آنکه تمنا و آرزو می کند که کاش از زوار حضرت ابا عبدالله الحسین (ع) می بود.

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع: «قَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقًا وَ تَقَطَّعَتْ أَنْفُسُهُمْ عَلَيْهِ حَسْرَاتٍ - قُلْتُ وَ مَا فِيهِ قَالَ مَنْ أَتَاهُ تَشَوُّقًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حِجَّةٍ مُتَقَبَّلَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ - وَ أَجْرَ أَلْفِ شَهِيدٍ مِنْ شَهِدَاءِ بَدْرٍ وَ أَجْرَ أَلْفِ صَائِمٍ وَ ثَوَابَ أَلْفِ صَدَقَةٍ مَقْبُولَةٍ - وَ ثَوَابَ أَلْفِ نَسَمَةٍ أُرِيدَ بِهَا وَجْهُ اللَّهِ وَ لَمْ يَزَلْ مَحْفُوظًا سَنَتَهُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ أَهْوَتْهَا الشَّيْطَانُ وَ وُكِّلَ بِهِ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَحْفَظُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ فَوْقِ رَأْسِهِ وَ مِنْ تَحْتِ قَدَمَيْهِ فَإِنْ مَاتَ سَنَتَهُ حَضَرَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ - يَحْضُرُونَ غُسْلَهُ وَ أَكْفَانَهُ وَ الْاسْتِغْفَارَ لَهُ وَ يُشَيِّعُونَهُ إِلَى قَبْرِهِ بِالْاسْتِغْفَارِ

لَهُ - وَ يُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ وَ يُؤْمِنُهُ اللَّهُ مِنْ ضَغْطَةِ الْقَبْرِ وَ مِنْ مُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ أَنْ يَرَوْعَانَهُ [يُرَوْعَاهُ] - وَ يُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى الْجَنَّةِ وَ يُعْطَى كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ وَ يُعْطَى لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نورا [نُورًا] يُضِيءُ لِنُورِهِ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ يُنَادِي مُنَادٍ هَذَا مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ شَوْقًا إِلَيْهِ فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا تَمَنَّى يَوْمئِذٍ أَنَّهُ كَانَ مِنْ زُورِ الْحُسَيْنِ ع.» (کامل الزیارات، ص ۱۴۲)

حداقل تعداد دفعات زیارت امام حسین(ع)

حداقل سالی یک بار برای فقیر و دوبر بار برای غنی

امام صادق(ع): بر غنی است که در سال دو مرتبه و بر فقیر است که در سال یک مرتبه به زیارت قبر حسین(ع) بروند.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «حَقُّ عَلَى الْغَنِيِّ أَنْ يَأْتِيَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع فِي السَّنَةِ مَرَّتَيْنِ وَ حَقُّ عَلَى الْفَقِيرِ أَنْ يَأْتِيَهُ فِي السَّنَةِ مَرَّةً.» (کامل الزیارات، ص ۲۹۳)

اگر می توانی هر ماه به زیارت برو

علی بن میمون صانع (رنگرز) از امام صادق(ع) نقل می کند: ای علی؛ شنیده ام که بعضی از شیعیان ما یک تا دو سال می گذرد و به زیارت حسین(ع) نمی روند؟ گفتم: فدایت شوم افراد زیادی را این گونه می شناسم. فرمود: از بهره خویش دور مانده و از ثواب الهی محروم و از همسایگی پیامبر(ص) دور شده اند. گفتم: در چه مدت و فاصله ای به زیارت بروم؟ فرمود اگر می توانی هر ماه به زیارت او بروی برو. گفتم: این مقدار نمی توانم چرا که من با دستانم کار می کنم و کار مردم را در دست دارم و نمی توانم حتی یک روز غیبت داشته باشم. حضرت فرمودند: تو معذور هستی و کسانی هم که مثل تو کار دستی دارند در عذر می باشند و مراد من کسانی هستند که این گونه اشتغال نداشته بطوری که اگر در هر جمعه از منزل خارج شده و به زیارت بروند بر ایشان سهل و آسان باشد چه آنکه ایشان در روز قیامت نزد خدا و رسولش عذری ندارند محضرش عرض کردم: حال اگر این شخص خود به زیارت نرود ولی کسی را از طرف خود به آنجا بفرستد آیا جایز است؟ حضرت فرمودند: بلی، جائز است ولی اگر خودش برود اجرش عظیم تر بوده و نزد پروردگارش بهتر و مطلوب تر است چه آنکه وقتی حق تعالی ببیند که او شبها را به بیداری و روزها را به تعب و رنج بسر می برد به او نظر نموده آنچنان نظری که برایش فردوس اعلی و بهشت جاودان را نصیب کرده و او را با محمد و اهل بیتش صلوات الله علیهم اجمعین همراه و هم جوار و قرین می گرداند. در این کار از هم سبقت بگیرید و از اهل زیارت حسین(ع) باشید.

عَلِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ الصَّانِعِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «يَا عَلِيُّ بَلِّغْنِي أَنْ قَوْمًا مِنْ شِيعَتِنَا يَمُرُّ بِأَحَدِهِمُ السَّنَةُ وَالسَّنَتَانِ لَا يَزُورُونَ الْحُسَيْنَ. قُلْتُ: جُعِلَتْ فِدَاكَ إِنِّي أَعْرِفُ أَنَا سَاءَ كَثِيرَةً بِهَذِهِ الصَّفَةِ. قَالَ أَمَا وَاللَّهِ لِحَظِّهِمْ أَخْطُوا وَ عَنْ ثَوَابِ اللَّهِ زَاغُوا وَ عَنْ جِوَارِ مُحَمَّدٍ ص تَبَاعَدُوا قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ فِي كَمْ الزِّيَارَةِ؟ قَالَ يَا عَلِيُّ إِنَّ قَدْرَتُ أَنْ تَزُورَهُ فِي كُلِّ شَهْرٍ فَافْعَلْ. قُلْتُ لَأَصِلُ إِلَى ذَلِكَ لِأَنِّي أَعْمَلُ بِيَدِي وَ أُمُورُ النَّاسِ بِيَدِي وَ لَا أَقْدِرُ أَنْ أُغَيِّبَ وَجْهِي عَنْ مَكَانِي يَوْمًا وَ أَحَدًا قَالَ أَنْتَ فِي عُدْرٍ وَ مَنْ كَانَ يَعْمَلُ بِيَدِهِ وَ إِنَّمَا عَنَيْتُ مَنْ لَا يَعْمَلُ بِيَدِهِ مِمَّنْ إِنْ خَرَجَ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ هَانَ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَمَا إِنَّهُ مَا لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ عُدْرٍ وَ لَا عِنْدَ رَسُولِهِ مِنْ عُدْرٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قُلْتُ

فَإِنْ أَخْرَجَ عَنْهُ رَجُلًا فَيَجُوزُ ذَلِكَ؟ قَالَ نَعَمْ وَخُرُوجُهُ بِنَفْسِهِ أَكْثَمُ أَجْرًا وَخَيْرًا لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ يَرَاهُ رَبُّهُ سَاهِرَ اللَّيْلِ لَهُ تَعَبُ النَّهَارِ يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ نَظْرَةً تُوَجِّبُ لَهُ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى مَعَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ. فَتَنَافَسُوا فِي ذَلِكَ وَكُونُوا مِنْ أَهْلِهِ.» (كامل الزيارات، ص ۲۹۵)

راه نزدیک هر ماه و راه دور حداقل هر سه سال یک بار

صفوان جمال می گوید به امام صادق (ع) عرض کردم: کسی که به زیارت حضرت سید الشهداء برود و سپس برگردد چند وقت بعد دوباره به زیارت برود و چند روز بعد به زیارت برود و مردم تا چه مدت می توانند زیارت حضرت را ترک کنند؟ حضرت فرمودند: بیش از یک ماه نمی توانند آن را ترک کنند و اما کسانی که منزلشان دور است در هر سه سال یک مرتبه باید به زیارتش بروند و اگر سه سال تجاوز نمود و به زیارت آن حضرت نروند عاق رسول خدا (ص) واقع شده و حرمت آن جناب را قطع و هتک نموده مگر علت و سببی داشته باشد.

صَفْوَانَ بْنِ مِهْرَانَ الْجَمَّالِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ: «قُلْتُ لَهُ مَنْ يَأْتِيهِ زَائِرًا ثُمَّ يَنْصَرِفُ مَتَى يَعُودُ إِلَيْهِ وَ فِي كَمْ يَوْمٍ يُؤْتَى وَ كَمْ يَسَعُ النَّاسَ تَرْكُهُ قَالَ لَا يَسَعُ أَكْثَرَ مِنْ شَهْرٍ وَ أَمَّا بَعِيدُ الدَّارِ فَفِي كُلِّ ثَلَاثِ سِنِينَ فَمَا جَازَ ثَلَاثَ سِنِينَ فَلَمْ يَأْتِهِ فَقَدْ عَقَّ رَسُولَ اللَّهِ ص وَ قَطَعَ حُرْمَتَهُ إِلَّا مِنْ عِلَّةٍ.» (كامل الزيارات، ص ۲۹۶)

زیارت روزانه از راه دور

امام صادق (ع) به سدید فرمودند: سدید آیا هر روز به زیارت قبر امام حسین (ع) می روی؟ گفتم: فدای شما بشوم نه، فرمودند: چقدر شما جفا می کنید فرمودند: هر جمعه به زیارت مرقد امام حسین (ع) می روید؟ گفتم: نه. فرمودند: هر ماه که به زیارت می روید؟ گفتم نه، فرمودند: هر سال چطور؟ گفتم: گاهی پیش می آید، فرمودند: سدید چقدر به سیدالشهداء جفا کنید. آیا نمی دانی برای خدا دو میلیون فرشته ای است که گرد آلوده و مو پریشان گریه کنان، زیارت می کنند خسته هم نمی شوند و چه می شود ای سدید هر جمعه ۵ بار و روزی یک بار قبر امام حسین (ع) را زیارت کنی؟ گفتم: فدای شما بشوم بین ما و مزار سید الشهداء (ع) مسافت زیادی است، فرمودند: برو بالای پشت بام سپس بجانب راست و چپ بنگر سپس سر خود را به سوی آسمان بالا ببر سپس بسوی قبر توجه نما و بگو: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ» نوشته خواهد شد برای تو یک زیارت، و هر زیارتی را ثواب یک حج و یک عمره باشد.

عَنْ حَنَانَ بْنِ أَبِيهِ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: «يَا سَدِيرُ تَزُورُ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع فِي كُلِّ يَوْمٍ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ لَا قَالَ فَمَا أَجْفَاكُمْ قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ قُلْتُ لَا قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ شَهْرٍ قُلْتُ لَا قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ قُلْتُ قَدْ يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ يَا سَدِيرُ مَا أَجْفَاكُمْ لِلْحُسَيْنِ ع أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَلْفَ أَلْفِ مَلِكٍ شُعْتٌ غَيْرُ يَبْكُونَ وَ يَزُورُونَ لَا يَفْتُرُونَ وَ مَا عَلَيْكَ يَا سَدِيرُ أَنْ تَزُورَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع فِي كُلِّ جُمُعَةٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ وَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّةً قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ فَرَاخٌ كَثِيرَةٌ فَقَالَ لِي اصْعُدْ فَوْقَ سَطْحِكَ ثُمَّ تَلْتَفِتْ يَمِينًا وَ يَسْرَةً ثُمَّ تَرَفِّعْ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ أَنْحِ نَحْوَ الْقَبْرِ وَ تَقُولُ - السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ تَكْتُبُ لَكَ زُورَةً وَ الزُّورَةُ حَجَّةٌ وَ عُمْرَةٌ قَالَ سَدِيرُ فَرُبَّمَا فَعَلْتُ فِي الشَّهْرِ أَكْثَرَ مِنْ عِشْرِينَ مَرَّةً.» (مرآة العقول، ج ۱۸ ص ۳۱۹)

ثواب هزینه کردن در راه زیارت برای خود و دیگران

هر درهم در راه زیارت حسین(ع) معادل هزار درهم

اگر زائر در سفر زیارت فوت شود فرشتگان نازل گشته و او را غسل می دهند و نیز درب‌هایی از بهشت به روی او گشوده می شود و نسیم خوش آن در قبر بر او وزیده و در قبر پراکنده و منتشر می گردد و اگر وی در سفر زیارت سالم و از گزند مرگ در امان ماند دربی به روی او گشوده می شود که رزق و روزی وی از آن نازل می گردد و در مقابل هر درهمی که انفاق کرده ده هزار درهم قرار داده می شود و آن را برای وی ذخیره کرده و هنگامی که محشور شد و از قبر بیرون آمد به او گفته می شود: در مقابل هر درهمی که در سفر زیارتت خرج کردی ده هزار درهم مال تو است و خداوند به تو نظر نموده و آنها را نزد خودش برای او ذخیره کرد.

عَنِ الْحَلْبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع: «... فَإِنْ هَلَكَ فِي سَفَرِهِ نَزَلَتِ الْمَلَائِكَةُ فَعَسَلَتْهُ وَفَتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَ يَدْخُلُ [وَفُتِحَ لَهُ بَابٌ إِلَى الْجَنَّةِ يَدْخُلُ] عَلَيْهِ رَوْحُهَا حَتَّى يُنْشَرَ وَ إِنْ سَلِمَ فَتُحَّ لَهُ الْبَابُ الَّذِي يَنْزِلُ مِنْهُ الرِّزْقُ وَ يُجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَنْفَقَهُ عَشْرَةُ آلَافٍ دِرْهَمٍ وَ ذُخْرَ ذَلِكَ لَهُ فَإِذَا حُشِرَ قِيلَ لَهُ لَكَ بِكُلِّ دِرْهَمٍ عَشْرَةُ آلَافٍ دِرْهَمٍ وَ إِنْ اللَّهُ نَظَرَ لَكَ وَ ذَخَّرَهَا لَكَ عِنْدَهُ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۸)

ثواب هزینه کردن در راه زیارت حسین(ع)

شخصی به امام صادق(ع) عرض کرد: کسی که برای رفتن و زیارت نمودن آن حضرت متحمل هزینه و خرج شده و نیز نزد قبر مطهر پول خرج کند چه اجری دارد؟ حضرت فرمودند: در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده هزار درهم دریافت خواهد نمود.

«... قَالَ فَمَا لِلْمُنْفِقِ فِي خُرُوجِهِ إِلَيْهِ وَ الْمُنْفِقِ عِنْدَهُ؟ قَالَ دِرْهَمٌ بِأَلْفِ دِرْهَمٍ...» (کامل الزیارات، ص ۱۲۳)

ثواب کسی که دیگران را تجهیز برای زیارت نماید

شخصی به امام صادق(ع) عرض کرد: اجر کسی که دیگری را مجهز کرده و به زیارت قبر آن حضرت بفرستد ولی خودش بواسطه عارضه و علتی که پیش آمده به زیارت نرود چیست؟ حضرت فرمودند: به هر یک درهمی که خرج کرده و انفاق نموده همانند کوه احد حسنات حق تعالی برای او منظور می فرماید و باقی می گذارد و بر او چند برابر آنچه متحمل شده و بلا و گرفتاری هائی که بطور قطع نازل شده تا به وی اصابت کرده را از او دفع می نماید و مال و دارائی او را حفظ و نگهداری می کند.

«... قَالَ قُلْتُ فَمَا لِمَنْ يُجَهِّزُ إِلَيْهِ وَ لَمْ يَخْرُجْ لِعَلَّهِ تَصِيْبُهُ [لِقَلَّةِ تَصِيْبِهِ] قَالَ يُعْطِيهِ اللَّهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَنْفَقَهُ - مِثْلَ أَحَدٍ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَ يُخَلِّفُ عَلَيْهِ أَعْصَابَ مَا أَنْفَقَهُ وَ يُصْرَفُ عَنْهُ مِنَ الْبَلَاءِ مِمَّا قَدْ نَزَلَ لِصِيْبِهِ وَ يُدْفَعُ عَنْهُ وَ يُحْفَظُ فِي مَالِهِ...» (کامل الزیارات، ص ۱۲۳)

دولت لازم است یارانه بدهد برای زیارت

امام صادق(ع): اگر مردم خانه خدا را متروک بگذارند، بر حکومت اسلامی واجب است که مردم را به زیارت حج و توقف در کنار خانه خدا مجبور کند. اگر مردم حرم مدینه را متروک بگذارند، بر حکومت اسلامی واجب است که مردم را به زیارت حرم رسول خدا و توقف در مدینه مجبور کند و اگر مردم فقیر و نیازمند باشند، باید از بودجه اسلامی هزینه سفر آنان را تأمین کند.

عن ابی عبدالله(ع): «لَوْ أَنَّ النَّاسَ تَرَكَوا الْحَجَّ، لَكَانَ عَلَى الْوَالِیِّ أَنْ يُجْبِرَهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَ عَلَى الْمَقَامِ عِنْدَهُ، وَ لَوْ تَرَكَوا زِیَارَةَ النَّبِیِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، لَكَانَ عَلَى الْوَالِیِّ أَنْ يُجْبِرَهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَ عَلَى الْمَقَامِ عِنْدَهُ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَمْوَالٌ، أَنْفَقَ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْتِ مَالِ الْمُسْلِمِينَ» (الكافی (ط - الإسلامیة)، ج ۴ ص ۲۷۲)

یک درهم انفاق در این راه معادل انفاق ده هزار شهر

امام صادق(ع): کسی که به زیارت قبر حضرت ابا عبد الله الحسین(ع) رود به طور حتم به رسول خدا(ص) و به ما اهلبیت(ع) احسان نموده و غیبتش جایز نبوده و گوشش بر آتش حرام است و در مقابل هر یک درهمی که انفاق کرده خداوند متعال انفاق اهالی ده هزار شهرهائی که در کتابش معلوم است را به او اعطاء می فرماید و بدنبال آن نیازمندی هایش را روا و آنچه را که از خود باقی گذارد حق تعالی حافظ آنهاست و هیچ چیز از خدا نمی خواهد مگر آنکه باری تعالی به سرعت یا با تأخیر به او می بخشد و اجابتش می کند.

عن ابی عبدالله ع: «مَنْ أَتَى قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فَقَدَ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ ص وَ وَصَلْنَا - وَ حُرِّمَتْ غَيْبَتُهُ وَ حُرِّمَ لَحْمُهُ عَلَى النَّارِ وَ أُعْطَاهُ اللَّهُ بِكُلِّ دِرْهَمٍ أَنْفَقَهُ عَشْرَةَ أَلْفِ مَدِينَةٍ لَهُ فِي كِتَابٍ مَحْفُوظٍ وَ كَانَ اللَّهُ لَهُ مِنْ وَرَاءِ حَوَائِجِهِ وَ حُفِظَ فِي كُلِّ مَا خَلْفَ وَ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهُ شَيْئاً إِلَّا أُعْطَاهُ وَ أَجَابَهُ فِيهِ إِمَّا أَنْ يُعَجِّلَهُ وَ إِمَّا أَنْ يُؤَخِّرَهُ لَهُ» (كامل الزیارات، ص ۱۲۷)

سختی کشیدن برای زیارت

دعای امام صادق(ع) برای زائران سختی کشیده زیارت امام حسین(ع)

امام صادق(ع) بعد از دعائی که در حق زائران حسین می فرماید: خدایا دشمنان ما بواسطه زیارت امام حسین علیه السلام آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار دادند ولی این حرکت دشمنان ایشان را از تمایل به ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب دشمنی آنان با مخالفین ما است، پس تو این صورتهائی که حرارت آفتاب آنها را در راه محبت ما تغییر داده مورد ترحم خودت قرار بده و نیز صورتهائی را که روی قبر ابی عبدالله الحسین(ع) می گذارند و بر می دارند مشمول لطف و رحمتت قرار بده و همچنین به چشمهائی که از باب ترحم بر ما اشک ریخته اند نظر عنایت فرما و دل هائی که برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته اند را ترحم فرما، بار خدایا به فریادهائی که بخاطر ما بلند شده برس، خداوند ما این ابدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می شوند آنها را سیراب نمائی.

قال الصادق(ع): «... اللَّهُمَّ إِنَّ أَعْدَاءَنَا عَابُوا عَلَيْهِمْ بِخُرُوجِهِمْ فَلَمْ يَنْهَهُمْ ذَلِكَ عَنِ الشُّخُوصِ إِلَيْنَا خِلَافاً مِنْهُمْ عَلَى مَنْ خَالَفَنَا فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهُ الَّتِي غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَتَقَلَّبُ عَلَى حَضْرَةِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ع وَ ارْحَمْ تِلْكَ السَّاعِئِينَ الَّتِي

جَرَّتْ دُمُوعُهَا رَحْمَةً لَّنَا وَ ارْحَمَ تِلْكَ الْقُلُوبَ الَّتِي جَزَعَتْ وَ اخْتَرَقَتْ لَنَا وَ ارْحَمَ تِلْكَ الصَّرْحَةَ الَّتِي كَانَتْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ تِلْكَ الْأَبْدَانَ وَ تِلْكَ الْأَنْفُسَ حَتَّى تُوفِّيَهُمْ عَلَى الْحَوْضِ يَوْمَ الْعَطَشِ الْأَكْبَرِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۱۷)

از سختی‌ها گلایه نکن!

ابن ابی یغفور خدمت امام صادق(ع) عرض می‌کند: اشتیاق زیارت تو باعث شد که من مشقت‌هایی را متحمل‌گردم تا به محضر شرفیاب شوم، حضرت در جوابش فرمودند: از پروردگارت گلایه نکن! چرا نزد کسی که حَقّش بر گردن تو از حقّ من بیشتر است نرفتی؟ ابن ابی یغفور می‌گوید: این دو جمله حضرت خیلی بر من گران آمد و جمله دوم (چرا نزد کسی که حَقّش بیشتر از حقّ من است نرفتی) از جمله اوّل (از پروردگارت گلایه نکن) گرانتر بود، لذا پرسیدم: آن چه کسی است که حَقّش بر من از حقّ تو بیشتر است؟ فرمود: حسین بن علی(ع)؛ چرا نزد امام حسین(ع) نرفتی و آن جا دعا نکردی و عرض حاجت نمودی؟!

ابن ابی یغفور قال: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع دَعَانِي الشُّوقُ إِلَيْكَ أَنْ تَجَشَّمْتُ إِلَيْكَ عَلَى مَشَقَّةٍ فَقَالَ لِي لَا تَشْكُ رَبِّكَ فَهَلَّا أَتَيْتَ مَنْ كَانَ أَعْظَمَ حَقًّا عَلَيْكَ مِنِّي فَكَانَ مِنْ قَوْلِهِ فَهَلَّا أَتَيْتَ مَنْ كَانَ أَعْظَمَ حَقًّا عَلَيْكَ مِنِّي أَشَدَّ عَلَيَّ مِنْ قَوْلِهِ لَا تَشْكُ رَبِّكَ قُلْتُ وَ مَنْ أَعْظَمَ عَلَيَّ حَقًّا مِنْكَ قَالَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ع أَلَا [أَلَا] أَتَيْتَ الْحُسَيْنَ ع فَدَعَوْتَ اللَّهَ عِنْدَهُ وَ شَكَوْتَ إِلَيْهِ حَوَائِجَكَ.» (کامل الزیارات، ص ۱۶۸)

فضیلت زیارت امام حسین(ع) هنگام خطر جانی

برداشتنه شدن ترس قیامت به خاطر ترس در راه زیارت حسین(ع)

به امام باقر(ع) عرضه داشتیم: چه می‌فرمائید درباره کسی که با خوف و هراس پدر شما را زیارت کند؟ حضرت فرمودند: در روزی که فزع اکبر است حق تعالی او را امان دهد و فرشتگان به وی بشارت داده و به او می‌گویند: «مترس و محزون مباش امروز روزی است که تو در آن رستگار می‌شوی.»

عَنْ زُرَّارَةَ قَالَ: «قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ ع مَا تَقُولُ فِيمَنْ زَارَ أَبَاكَ عَلَى خَوْفٍ قَالَ يُؤْمِنُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْفَرَجِ الْأَكْبَرِ وَ تَلْقَاهُ الْمَلَائِكَةُ بِالْبِشَارَةِ وَ يُقَالُ لَهُ لَا تَخَفْ وَ لَا تَحْزَنْ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي فِيهِ فَوْزُكَ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۵)

مقدار ثواب زیارت به مقدار خوف آن سنجیده می‌شود

امام باقر(ع) به محمد ابن مسلم فرمودند: آیا به زیارت قبر حسین ع می‌روی؟ عرض کردم: بلی ولی با ترس و هراس. فرمودند: هر قدر در زیارتت خوف بیشتر باشد ثواب در آن به مقدار خوف و هراس تو می‌باشد و کسی که در زیارتش خائف و بیمناک باشد در روزی که مردم برای حساب پروردگار عالمیان به پا می‌خیزند حق تعالی او را در امان قرار داده و خوف و وحشت او را برطرف می‌کند و با آمرزش گناهان برگشته و فرشتگان بر او سلام می‌دهند و نبی اکرم(ص) به زیارتش آمده و برای او دعاء می‌فرمایند و بواسطه نعمت الهی حالش دگرگون شده و فضلی که هیچ مکروه و بدی با آن همراه نیست شاملش شده و بدنبال آن رضوان خدا نصیبش می‌گردد.

مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ قَالَ: «قَالَ لِي أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ هَلْ تَأْتِي قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع قُلْتُ نَعَمْ عَلَى خَوْفٍ وَوَجَلٍ فَقَالَ مَا كَانَ مِنْ هَذَا أَشَدَّ فَالثَّوَابُ فِيهِ عَلَى قَدْرِ الْخَوْفِ وَمَنْ خَافَ فِي إِيْتَانِهِ آمَنَ اللَّهُ رَوْعَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَانصَرَفَ بِالْمَغْفِرَةِ وَ سَلَّمَتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ وَ زَارَهُ النَّبِيُّ ص وَ دَعَا لَهُ وَ انْقَلَبَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضَّلَ لَمْ يَمَسَّهُ سُوءٌ وَ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ ثُمَّ ذَكَرَ الْحَدِيثَ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۷)

امام حسین(ع) هم صحبت زائری که با ترس او را زیارت کرده است

ابن بکیر به امام صادق(ع): من به شهر ارجان وارد شده ولی قلب و دلم آرزوی زیارت قبر مطهر پدر بزرگوارتان را داشت لذا از شهر به قصد زیارت آن جناب خارج شدم اما دلم ترسان و لرزان بود و از خوف و ترس سلطان و ساعیان و عمال وی و مرزبانان تا زمان مراجعت در وحشت و دهشت بودم. حضرت فرمودند: ای پسر بکیر آیا دوست نداری که خداوند تو را از کسانی که در راه ما ترسان و خائف می‌باشند محسوب فرماید؟ آیا می‌دانی کسی که به خاطر خوف ما خائف باشد حق تعالی او را در سایه عرش مکان دهد و هم صحبتش حضرت امام حسین(ع) در زیر عرش می‌باشد و حق تعالی او را از فزع‌های روز قیامت در امان می‌دارد، مردم به فزع و جزع آمده ولی او فزع نمی‌کند، پس اگر فزع کند فرشتگان آرامش کرده و بواسطه بشارت دادن قلبش را ساکت و ساکن می‌نمایند.

عَنْ ابْنِ بُكَيْرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «قُلْتُ لَهُ إِنِّي أَنْزِلُ الْأَرْجَانَ وَ قَلْبِي يُنَازِعُنِي إِلَى قَبْرِ أَبِيكَ فَإِذَا خَرَجْتُ فَقَلْبِي وَجِلٌّ مُشْفِقٌ حَتَّى أَرْجِعَ خَوْفًا مِنَ السُّلْطَانِ وَ السُّعَاةِ وَ أَصْحَابِ الْمَسَالِحِ فَقَالَ يَا ابْنَ بُكَيْرٍ أَمَا تُحِبُّ أَنْ يَرَكَ اللَّهُ فِينَا خَائِفًا أَمَا تَعْلَمُ أَنَّهُ مَنْ خَافَ لِيخَوْفَنَا أَظَلَّهُ اللَّهُ فِي ظِلِّ عَرْشِهِ وَ كَانَ مُحَدَّثُهُ الْحُسَيْنِ ع تَحْتَ الْعَرْشِ وَ آمَنَهُ اللَّهُ مِنْ أَفْرَاعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ يَفْرَعُ النَّاسُ وَ لَا يَفْرَعُ فإِنْ فَرَعَ وَ قَرَّتْهُ [قَوْتُهُ] الْمَلَائِكَةُ وَ سَكَّنَتْ قَلْبَهُ بِالْبِشَارَةِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۶)

زیارت خائفانه باعث ایمنی در روز فزع اکبر

زراره نقل کرده که وی گفت: محضر مبارک حضرت ابی جعفر علیه السلام عرضه داشتیم: چه می‌فرمائید درباره کسی که با خوف و هراس پدر شما را زیارت کند؟ حضرت فرمودند: در روزی که فزع اکبر است حق تعالی او را امان دهد و فرشتگان به وی بشارت داده و به او می‌گویند: مترس و محزون مباش امروز روزی است که تو در آن رستگار می‌شوی.

عَنْ زُرَّارَةَ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ ع مَا تَقُولُ فِيمَنْ زَارَ أَبَاكَ عَلَى خَوْفٍ قَالَ يُؤْمِنُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ وَ تَلَقَّاهُ الْمَلَائِكَةُ بِالْبِشَارَةِ وَ يُقَالُ لَهُ لَا تَخَفْ وَ لَا تَحْزَنْ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي فِيهِ فَوْزُكَ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۵)

ترک زیارت به جهت ترس باعث حسرتی بزرگ

امام صادق(ع) خطاب به معاویه بن وهب فرمودند: ای معاویه زیارت آن حضرت را ترک مکن. عرض کردم: فدایت شوم نمی‌دانستم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است.

حضرت فرمودند: ای معاویه کسانی که برای زائرین امام حسین(ع) در آسمان دعاء می‌کنند به مراتب بیشتر هستند از آنان که در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می‌نمایند.

زیارت او را از ترس هیچ کس وانگذار و رها نکن. کسی که به جهت ترس زیارت را ترک کند حسرتی می خورد که آرزو می کند ای کاش قبرش در دستش بود. آیا دوست نداری خداوند پیکر و تن تو را در میان گروهی بیند که پیامبر خدا(ص) آنان را دعا می فرماید؟ آیا دوست نداری فردای قیامت از کسانی باشی که ملائکه با آنها مصافحه می کنند؟ آیا دوست نداری فردای قیامت از کسانی باشی که هیچ گناهی ندارند؟ آیا دوست نداری از کسانی باشی که پیامبر(ص) با آنها مصافحه می کند؟

قال الصادق ع: «... لَأَتَدَعُهُ لِيُخَوِّفَ مِنْ أَحَدٍ فَمَنْ تَرَكَهُ لِيُخَوِّفَ رَأَى مِنَ الْحَسْرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرَهُ كَانَ بِيَدِهِ أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيمَنْ رَأَى وَ لَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ فَتَتَّبِعْ أَوْ مَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيمَنْ يُصَافِحُ رَسُولَ اللَّهِ ص.» (ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، ص

(۹۶)

عواقب ترک زیارت امام حسین(ع)

هر یک سال تعلل در زیارت حسین(ع)، یک سال از عمر کم می کند

به نقل از منصور بن حازم: از او (امام صادق علیه السلام) شنیدم که می گفت: «هر که یک سال بر او بگذرد و به زیارت قبر حسین(ع) نرود، خداوند یک سال از عمر او می کاهد و اگر بگویم که یکی از شما سی سال، پیش از اجل خود می میرد، راست گفته ام و این، برای آن است که زیارت او را ترک می کنید. پس زیارتش را ترک نکنید تا خداوند، عمرهای شما را طولانی و روزی های شما را افزون کند، و هرگاه زیارتش را ترک کنید، خداوند از عمرها و روزی های شما می کاهد. پس در زیارت او از یکدیگر پیشی بگیرید و آن را ترک نکنید.

عن منصور بن حازم: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ أَتَى عَلَيْهِ حَوْلُ لَمْ يَأْتِ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَقَصَ اللَّهُ مِنْ عُمْرِهِ حَوْلًا، وَلَوْ قُلْتُ إِنَّ أَحَدَكُمْ يَمُوتُ قَبْلَ أَجَلِهِ بِثَلَاثِينَ سَنَةً لَكُنْتُ صَادِقًا؛ وَذَلِكَ أَنَّكُمْ تَتْرَكُونَ زِيَارَتَهُ. لَا تَدْعَوْهَا يَمُدُّ اللَّهُ فِي أَعْمَارِكُمْ وَيَزِيدُ فِي أَرْزَاقِكُمْ، وَإِذَا تَرَكْتُمْ زِيَارَتَهُ نَقَصَ اللَّهُ مِنْ أَعْمَارِكُمْ وَأَرْزَاقِكُمْ. فَتَنَافَسُوا فِي زِيَارَتِهِ، وَلَا تَدْعُوا ذَلِكَ...» (البرهان في تفسير القرآن

ج ۴ ۵۴۲)

کسانی که از روی سستی و تنبلی زیارت ابی عبدالله(ع) نمی روند «از شیعیان ما» نیستند.

امام صادق(ع): تعجب است از گروهی که می پندارند شیعه هستند ولی گفته می شود روزگار بر ایشان می گذرد و احدی از ایشان به زیارت قبر حسین علیه السلام نمی روند، چه از روی جفا بوده و چه تنبلی و سستی کرده و چه عاجز و ناتوان باشند و چه کسلی و بی حالی منشأ آن باشند، به خدا سوگند اگر می دانستند در زیارت آن حضرت چیست هرگز تنبلی و کسلی را به خود راه نمی دادند.

عرض کردم: فدایت شوم: چه فضیلتی در آن می باشد؟ حضرت فرمودند: فضل و خیر بسیاری در آن می باشد، اولین خیری که به زائر می رسد آن است که گناهان گذشته اش را خداوند آمرزیده و به او خطاب می شود: از ابتداء شروع به عمل بکن.

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ خَالِدٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع: «يَقُولُ عَجَبًا لِأَقْوَامٍ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ شِيعَةٌ لَنَا وَ يُقَالُ إِنَّ أَحَدَهُمْ يَمُرُّ بِهِ ذَهْرَهُ وَ لَأَيُّ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع جَفَاءً مِنْهُ وَ [تَهَاوَنًا وَ عَجْزًا وَ كَسَلًا] تَهَاوَنَ وَ عَجَزَ وَ كَسَلَ أَمَا وَ اللَّهُ لَوْ يَعْلَمُ مَا فِيهِ مِنَ الْفَضْلِ مَا تَهَاوَنَ وَ لَأَ كَسَلَ قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ وَ مَا فِيهِ مِنَ الْفَضْلِ قَالَ فَضْلٌ وَ خَيْرٌ كَثِيرٌ أَمَا أَوَّلُ مَا يُصِيبُهُ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِهِ وَ يُقَالُ

لَهُ اسْتَأْنَفِ الْعَمَلِ». (کامل الزیارات، ص ۲۹۲)

تارک زیارت حسین(ع) بهشتی هم باشد میهمان است.

امام صادق(ع): کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین(ع) نرود و گمانش این باشد که از شیعیان ما است و با این حال فوت کند او شیعه ما نیست و اگر از اهل بهشت هم باشد میهمان بهشتیان محسوب می‌شود.

عن الصادق ع: «مَنْ لَمْ يَأْتِ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع وَ هُوَ يَزْعُمُ أَنَّهُ لَنَا شِيعَةٌ حَتَّى يَمُوتَ فَلَيْسَ هُوَ لَنَا بِشِيعَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَهُوَ مِنْ ضَيْفَانِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۹۳)

ترک زیارت علامت نقص ایمان و دین

امام باقر(ع): هر کس از شیعیان ما که به زیارت قبر حضرت امام حسین ع نرود ایمان و دینش ناقص بوده و اگر داخل بهشت شود در مقامی پایین‌تر از مؤمنین باشد.

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ: «مَنْ لَمْ يَأْتِ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع مِنْ شِيعَتِنَا كَانَ مُنْتَقِصَ الْإِيمَانِ، مُنْتَقِصَ الدِّينِ وَإِنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ كَانَ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْجَنَّةِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۹۳)

زائر محب و مؤمن است و تارک زیارت ناقص الایمان

امام باقر(ع): «کسی که می‌خواهد بداند آیا اهل بهشت هست یا نه، پس حبّ و دوستی ما را بر دلش عرضه کند اگر دلش آن را پذیرفت پس او مؤمن است و کسی که محبّ و دوست‌دار ما است باید در زیارت امام حسین(ع) راغب باشد، بنا بر این شخصی که زائر امام حسین(ع) باشد ما او را محبّ خود می‌دانیم و از اهل بهشت خواهد بود و کسی که زوار حضرت ابا عبدالله الحسین(ع) نباشد ناقص الایمان است.»

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ أَرَادَ أَنْ يَعْلَمَ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَعْرِضُ حُبَّنَا عَلَى قَلْبِهِ فَإِنْ قَبِلَهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ كَانَ لَنَا مُحِبًّا فَلْيَرْغَبْ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَمَنْ كَانَ لِلْحُسَيْنِ ع زَوَّارًا عَرَفْنَاهُ بِالْحُبِّ لَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لِلْحُسَيْنِ زَوَّارًا كَانَ نَاقِصَ الْإِيمَانِ.» (کامل الزیارات، ص ۱۹۳)

تارک زیارت تارک حق خدا و رسول(ص)

امام صادق(ع): اگر یکی از شما طول دهر و عمرش را به حجّ رفته ولی به زیارت حسین بن علی(ع) نرود حتما و محققا حقی از حقوق خدا و حقوق رسول خدا(ص) را ترک کرده زیرا حقّ حسین(ع) فریضه و تکلیفی است از جانب خداوند که بر هر مسلمانی واجب می‌باشد.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ حَجَّ ذَهْرَهُ ثُمَّ لَمْ يَزِرْ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ع لَكَانَ تَارِكًا حَقًّا مِنْ حُقُوقِ اللَّهِ وَ حُقُوقِ رَسُولِ اللَّهِ ص لِأَنَّ حَقَّ الْحُسَيْنِ ع فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ.» (کامل الزیارات، ص ۱۲۲)

ترک زیارت حسین موجب عاق رسول خدا(ص) و اهل بیت(ع)

حلبی در روایتی طولانی می‌گوید به امام صادق(ع) عرض کردم: فدایت شوم در مورد کسی که زیارت حسین(ع) را ترک کند در حالی که می‌توانسته انجام دهد چه می‌گویی؟ فرمود: او عاق رسول خدا(ص) و ما اهل بیت(ع) است و کاری را که برای او بوده را سبک شمرده است. «عَنِ الْحَلْبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ قَالَ: «قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا تَقُولُ فِيمَنْ تَرَكَ زِيَارَتَهُ وَ هُوَ يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ قَالَ أَقُولُ إِنَّهُ قَدْ عَقَّ رَسُولَ اللَّهِ ص وَ عَقَّنَا وَ اسْتَحَفَّ بِأَمْرِ هُوَ لَهُ...» (کامل‌الزیارات، ص ۱۲۸)

پیامبر(ص) از خاک کربلا به ام سلمه داد و عاشورا تبدیل به خون شد.

ام سلمه می‌گوید: یک شب پیامبر خدا(ص) از نظر ما غائب شد و خیلی طول کشید. وقتی آمد گرد و غبار بسر و صورت مبارکش نشسته و موهایش ژولیده و کف دست مقدسش بسته بود. من گفتم: یا رسول الله(ص) چرا تو را گرد و غبار آلوده می‌بینم؟ فرمود: امشب مرا بموضعی بردند که آن را کربلا می‌گویند، در آنجا قتلگاه حسینم و گروهی از اهل بیتم را بمن نشان دادند. من همچنان خون‌های آنان را جمع کردم، آن خون‌ها این‌ها است که در میان دست من می‌باشد آنگاه کف دست خود را باز کرد و به من فرمود: این خون‌ها را بگیر و آنها را نگاه دار! وقتی من آنها را گرفتم و نگاه کردم دیدم شبیه به خاک قرمز می‌باشد، من آنها را در میان یک شیشه ریختم و سر آن را بستم و نگاهداری نمودم.

هنگامی که امام حسین(ع) از مکه خارج و متوجه عراق شد من همه شب و همه روزه آن شیشه را خارج می‌کردم و می‌بویدم و به آن نظر می‌کردم و برای مصیبت وی می‌گریستم. وقتی روز دهم محرم که امام حسین(ع) در آن کشته شد فرا رسید من آن شیشه را در اول روز خارج کردم دیدم بحال خود می‌باشد. وقتی آخر روز نزد آن شیشه رفتم دیدم آن خاک مبدل بخون گردیده! در میان خانه فریاد زدم و گریان شدم ولی خشم خود را برای اینکه مبادا دشمنان خاندان عصمت که در مدینه بودند آگاه شوند و مرا شتمات کنند فرو بردم. من دائماً مواظب وقت و روزی که آن خاک مبدل به خون شده بود بودم، هنگامی که خبر شهادت امام حسین(ع) رسید دیدم با آن روز مطابق است.

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّهَا قَالَتْ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ عِنْدِنَا ذَاتَ لَيْلَةٍ فَغَابَ عَنَّا طَوِيلًا ثُمَّ جَاءَنَا وَ هُوَ أَشْعَثُ أَغْبَرُ وَ يَدُهُ مَضْمُومَةٌ فَقُلْتُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لِي أَرَاكَ شَعْنًا مُغْبِرًا فَقَالَ أُسْرِيَ بِي فِي هَذَا الْوَقْتِ إِلَى مَوْضِعٍ مِنَ الْعِرَاقِ يُقَالُ لَهُ كَرْبَلَاءُ فَأَرَيْتُ فِيهِ مَصْرَعَ الْحُسَيْنِ ابْنِي وَ جَمَاعَةَ مِنْ وُلْدِي وَ أَهْلِ بَيْتِي فَلَمْ أَزَلْ أَلْقُطُ دِمَاءَهُمْ فَهِيَ هِيَ فِي يَدِي وَ بَسَطَهَا إِلَيَّ فَقَالَ خُذِيهَا فَاحْفَظِي بِهَا فَأَخَذْتُهَا فَإِذَا هِيَ شِبْهُ تَرَابٍ أَحْمَرَ فَوَضَعْتُهُ فِي قَارُورَةٍ وَ شَدَدْتُ رَأْسَهَا وَ احْتَفَظْتُ بِهَا فَلَمَّا خَرَجَ الْحُسَيْنُ ع مِنْ مَكَّةَ مُتَوَجِّهًا نَحْوَ الْعِرَاقِ كُنْتُ أُخْرِجُ تِلْكَ الْقَارُورَةَ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ وَ أَشْمَهَا وَ أَنْظَرُ إِلَيْهَا ثُمَّ أَبْكِي لِمَصَابِهِ فَلَمَّا كَانَ فِي الْيَوْمِ الْعَاشِرِ مِنَ الْمُحَرَّمِ وَ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي قُتِلَ فِيهِ ع أَخْرَجْتُهَا فِي أَوَّلِ النَّهَارِ وَ هِيَ بِحَالِهَا ثُمَّ عُدْتُ إِلَيْهَا آخِرَ النَّهَارِ فَإِذَا هِيَ دَمٌ عَبِيطٌ فَصَحْتُ فِي بَيْتِي وَ بَكَيْتُ وَ كَطَمْتُ غَيْظِي مَخَافَةَ أَنْ يَسْمَعَ أَعْدَاؤُهُمْ بِالْمَدِينَةِ فَيَتَسَرَّعُوا بِالشَّمَاتَةِ فَلَمْ أَزَلْ حَافِظَةً لِلْوَقْتِ وَ الْيَوْمِ حَتَّى جَاءَ النَّاعِي يَنْعَاهُ فَحَقَّقَ مَا رَأَيْتُ.» (الإرشاد في معرفة حجج الله على العباد، ج ۲ ص ۱۳۰)

خبر پیامبر(ص) به فاطمه زهرا(س) از شهادت سید الشهدا(ع)

امام صادق(ع): امام حسین علیه السلام را مادرش می برد، پیامبر اکرم امام حسین را گرفت و فرمود:

خدا قاتل و ربایندگان اشیاء تو را لعنت کند! خدا افرادی را که بر علیه تو قیام می کنند هلاک نماید! خدا بین من و آن افرادی که بر علیه تو

قیام می نمایند حکم فرماید! حضرت زهراى اطهر علیها السلام گفت: پدر جان! چه می گوئی؟

فرمود: ای دختر عزیزم! به یاد آن اذیت و ظلم و ستم و غدري آمدم که بعد از من و تو دچار حسینم خواهد شد، حسینم در آن روز در میان

گروهی است که گویا، ستارگان آسمان هستند و بسوی شهادت می شتابند. گویا، من لشکرگاه و موضع اثاث و تربت آنان را می بینم.

فاطمه زهراء گفت: پدر جان! این موضعی که شما آن را توصیف می کنی کجا است؟ فرمود: موضعی است که آن را کربلاء می نامند و آن

موضع برای ما و امامان و امت خانه کرب و بلاء است. گروهی از اشرار امت من بر حسین و یارانش حمله و خروج می کنند که اگر عموم

افرادی که در آسمانها و زمین هستند برای احدی از ایشان نزد خدا شفاعت کنند پذیرفته نخواهد شد و آنان همیشگی در دوزخ خواهند بود.

فاطمه اطهر گفت: پدر جان! آیا حسین من شهید خواهد شد!؟

فرمود: آری، ای دختر عزیزم! به نحوی شهید می شود که احدی قبل از او شهید نشده باشد! آسمانها، زمینها، ملائکه،

وحوش، گیاهان، دریاها و کوهها برای حسینم گریان می شوند. اگر خدا به آنها اجازه دهد نفس کشی در روی زمین باقی

نیست که تنفس کند. گروهی از دوستان ما نزد حسین می آیند که در روی زمین به خدا عالم تر و بحق ما ثابت تر از

ایشان نخواهد بود. در روی زمین احدی غیر از آنان نیست که متوجه حسین شود. ایشان در تاریکی های ظلم و ستم

چراغ های درخشانده ای هستند، آنان شفاعت خواهند کرد، ایشانند که فردای قیامت وارد حوض کوثر من خواهند شد، موقعی

که بر من وارد شوند ایشان را بوسیله علائمی که دارند می شناسم، اهل هر دینی امامان خود را می طلبند، ولی آنان غیر از

ما کسی را نخواهند طلبید.

مِسْمَعِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: «كَانَ الْحُسَيْنُ ع مَعَ أُمِّهِ تَحْمِلُهُ فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص فَقَالَ لَعْنُ اللَّهِ قَاتِلِيكَ وَ

لَعْنُ اللَّهِ سَالِبِيكَ وَ أَهْلَكَ اللَّهُ الْمُتَوَازِرِينَ عَلَيْكَ وَ حَكَمَ اللَّهُ بَيْنِي وَ بَيْنَ مَنْ أَعَانَ عَلَيْكَ فَقَالَتْ فَاطِمَةُ يَا أَبَتِ أَي شَيْءٍ تَقُولُ

قَالَ يَا بِنْتَاهُ ذَكَرْتُ مَا يُصِيبُهُ بَعْدِي وَ بَعْدَكَ مِنَ الْأَذَى وَ الظُّلْمِ وَ الغَدْرِ وَ البَغْيِ وَ هُوَ يَوْمئِذٍ فِي عَصَبَةٍ كَانَتْهُمْ نُجُومُ السَّمَاءِ

يَتَهَادُونَ إِلَى الْقَتْلِ وَ كَانِي أَنْظُرُ إِلَى مُعْسَكِرِهِمْ- وَ إِلَى مَوْضِعِ رِحَالِهِمْ وَ تُرْبَتِهِمْ فَقَالَتْ يَا أَبَتِ وَ أَيْنَ هَذَا الْمَوْضِعُ الَّذِي تَصِفُ

قَالَ مَوْضِعٌ يُقَالُ لَهُ كَرْبَلَاءُ وَ هِيَ ذَاتُ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ عَلَيْنَا وَ عَلَى الْأُمَّةِ يَخْرُجُ عَلَيْهِمْ شِرَارُ أُمَّتِي وَ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَشْفَعُ لَهُ مِنْ فِي

السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ مَا شَفَعُوا فِيهِمْ وَ هُمُ الْمُخَلَّدُونَ فِي النَّارِ قَالَتْ يَا أَبَتِ فَيُقْتَلُ قَالَ نَعَمْ يَا بِنْتَاهُ قَتِلَ قَبْلَهُ أَحَدٌ كَانَ تَبَكِّيهِ

السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْوَحْشُ وَ الْحَيْتَانُ فِي الْبِحَارِ وَ الْجِبَالُ لَوْ يُؤْذَنُ لَهَا مَا بَقِيَ عَلَى الْأَرْضِ مُتَنَفِّسٌ وَ تَاتِيهِ قَوْمٌ

مِنْ مُحِبِّينَا لَيْسَ فِي الْأَرْضِ أَعْلَمُ بِاللَّهِ وَ لَا أَقْوَمُ بِحَقِّنَا مِنْهُمْ وَ لَيْسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ يَلْتَفِتُ إِلَيْهِ غَيْرُهُمْ أَوْلَيْكَ مَصَابِيحُ

فِي ظُلُمَاتِ الْجُورِ وَ هُمُ الشُّفَعَاءُ وَ هُمْ وَارِدُونَ حَوْضِي غَدًا أَعْرِفُهُمْ إِذَا وَرَدُوا عَلَيَّ بِسِيْمَاهُمْ- وَ أَهْلُ كُلِّ دِينٍ يَطْلُبُونَ أَيْمَتَهُمْ وَ

هُم يَطْلُبُونَنَا وَ لَا يَطْلُبُونَ غَيْرَنَا وَ هُمْ قَوْمُ الْأَرْضِ بِهِمْ يَنْزِلُ الْأَغِيثُ وَ ذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوْلِهِ. « (کامل الزیارات، ص ۶۸)

خبر دادن پیامبر(ص) از عزاداران بر حسین(ع) در آینده

روایت شده: هنگامی که پیغمبر(ص) فاطمه اطهر(س) را از شهادت فرزندش حسین(ع) و آن مصائبی که دچار آن حضرت شد آگاه نمود آن بانو گریه شدیدی کرد و گفت: پدر جان! یک چنین مصائبی در چه موقع رخ می‌دهد؟ فرمود در آن زمانی که من و تو و علی در دنیا نباشیم! گریه حضرت زهراء(س) شدیدتر شد و گفت: پدر جان! پس چه کسی برای حسینم گریه خواهد کرد و چه کسی متصدی عزاداری وی خواهد شد!؟

پیامبر معظم فرمود: ای فاطمه! زنان امت من بر زنان اهل بیتم و مردان ایشان بر مردان اهل بیت من گریه خواهند کرد، همه ساله هر گروهی پس از دیگری عزاداری را تجدید می‌نمایند. هنگامی که روز قیامت فرا رسد تو زنان امت من و من مردان آنان را شفاعت خواهیم کرد. هر یکی از ایشان که در مصیبت امام حسین گریه کند ما دست او را می‌گیریم و داخل بهشت می‌نمائیم. ای فاطمه! هر چشمی فردای قیامت گریان است غیر از چشمی که در مصیبت حسین گریه کند، زیرا صاحب آن چشم خندان و مژده نعمت‌های بهشت به وی داده خواهد شد.

رُوي: «أَنَّهُ لَمَّا أَخْبَرَ النَّبِيُّ ص ابْنَتَهُ فَاطِمَةَ بِقَتْلِ وَلَدِهَا الْحُسَيْنِ وَ مَا يَجْرِي عَلَيْهِ مِنَ الْمُحَنِّ بِكَتِّ فَاطِمَةَ بُكَاءً شَدِيداً وَ قَالَتْ يَا أَبَهَ مَتَى يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ فِي زَمَانِ خَالِ مِثِّي وَ مِنْكَ وَ مِنْ عَلِيٍّ فَاشْتَدَّ بُكَاءُهَا وَ قَالَتْ يَا أَبَهَ فَمَنْ يَبْكِي عَلَيْهِ وَ مَنْ يَلْتَزِمُ بِإِقَامَةِ الْعَزَاءِ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ يَا فَاطِمَةُ إِنَّ نِسَاءَ أُمَّتِي يَبْكُونَ عَلَيَّ نِسَاءَ أَهْلِ بَيْتِي وَ رِجَالُهُمْ يَبْكُونَ عَلَيَّ رِجَالِ أَهْلِ بَيْتِي وَ يُجَدِّدُونَ الْعَزَاءَ جِيلاً بَعْدَ جِيلٍ فِي كُلِّ سَنَةٍ فَإِذَا كَانَ الْقِيَامَةُ تَشْفَعِينَ أَنْتَ لِلنِّسَاءِ وَ أَنَا أَشْفَعُ لِلرِّجَالِ وَ كُلُّ مَنْ بَكَى مِنْهُمْ عَلَيَّ مُصَابِ الْحُسَيْنِ أَخَذْنَا بِيَدِهِ وَ أَدْخَلْنَاهُ الْجَنَّةَ يَا فَاطِمَةُ كُلُّ عَيْنٍ بَاكِئَةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنَ بَكَتْ عَلَيَّ مُصَابِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِنَعِيمِ الْجَنَّةِ.» (بحار الأنوار (ط - بيروت) ج ۴۴ ۲۹۲)

گریه امیرالمؤمنین(ع) بر ابا عبدالله(ع)

من در آن سفری که حضرت امیر متوجه صفین شد با آن بزرگوار بودم. وقتی حضرت امیر به نینوا که نزدیک شط فرات است رسید با بلندترین صدا به من فرمود: آیا می‌دانی اینجا چه موضعی است؟ گفتم: نه یا امیر المؤمنین. فرمود: اگر تو نظیر من از این موضع آگاه می‌بودی از اینجا عبور نمی‌کردی تا مثل من گریه کنی!! آنگاه آن بزرگوار بقدری گریه کرد که ریش مبارکش خیس شد و اشک‌هایش به سینه مقدسش فرو ریخت! ما نیز با آن حضرت شروع به گریه نمودیم آن بزرگوار می‌فرمود: آه! آه! مرا با آل ابوسفیان چه کار! مرا با آل حرب که حزب شیطان است و دوستداران کفر چه کار! ای ابا عبد الله! صابر باش، زیرا پدر تو نیز مثل آنچه تو از ایشان خواهی دید دیده است.

سپس آن حضرت آب خواست و برای نماز وضو گرفت و آنچه را که خدا خواست نماز خواند و نظیر مرتبه اول شروع به سخنرانی نمود و بعد از نماز ساعتی خواب رفت. آنگاه بیدار شد و فرمود: یا بن عباس! گفتم: لیبیک من اینجا حاضرم. فرمود: می‌خواهی این خوابی که چند لحظه قبل دیدم برایت بگویم؟ گفتم: چشمان تو بخواب خوش روند. یا امیرالمؤمنین خیر است.

فرمود: گویا، دیدم مردانی از آسمان فرود آمدند که پرچم‌های سفیدی همراه داشتند و شمشیرهای خود را که سفید و درخشنده بودند حمایل کرده بودند، آنگاه در اطراف این زمین یک خطی کشیدند. سپس گویا، دیدم این نخل‌ها شاخه‌های خود را به زمین می‌زدند و این

زمین غرق خون تازه شد! آنگاه حسین که جوجه و فرزند و چون مخ من می‌باشد در میان دریای خون غرق شده و هر چه استغاثه می‌کند کسی نیست بفریادش برسد! پس از این ماجرا دیدم مردانی که سفید و نورانی بودند از آسمان نازل شدند و گفتند: ای آل رسول! صبور باشید! زیرا شما به دست اشراک مردم کشته خواهید شد. یا ابا عبدالله! این بهشت است که مشتاق تو می‌باشد. آنگاه ایشان به من تعزیت می‌گفتند و می‌گفتند: یا ابا الحسن! مژده باد تو را، زیرا در آن روزی که مردم در محضر عدل خدا قیام می‌کنند خدا چشم تو را بوسیله این حسین روشن خواهد کرد پس از این جریان بود که بیدار شدم.

قسم بحق آن کسی که جان علی در دست قدرت او می‌باشد صادق مُصَدِّق (بضم میم و فتح صاد و دال با تشدید، یعنی کسی که او را تصدیق کرده باشند) یعنی حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم بمن خبر داد؛ من این زمین را موقعی که برای قتال با مردمان ستمکار خارج شوم خواهم دید. این زمین، کرب و بلا می‌باشد. حسین و تعداد هفده نفر از فرزندان من و فرزندان فاطمه در این زمین دفن خواهند شد! این زمین در آسمان‌ها معروف به کربلاء است، همچنان که بقعه حرمین و بقعه بیت المقدس معروفند.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: «كُنْتُ مَعَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ع فِي خُرُوجِهِ إِلَى صِفِّينَ فَلَمَّا نَزَلَ بِنَيْنَوَى وَ هُوَ بِشَطِّ الْفُرَاتِ قَالَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ أَعْرِفْ هَذَا الْمَوْضِعَ قُلْتُ لَهُ مَا أَعْرِفُهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ ع لَوْ عَرَفْتَهُ كَمَعْرِفَتِي لَمْ تَكُنْ تَجُورُهُ حَتَّى تَبْكِي كَبْكَائِي قَالَ فَبَكَتْ طَوِيلًا حَتَّى اخْضَلَّتْ لِحْيَتَهُ وَ سَالَتْ الدَّمُوعُ عَلَى صَدْرِهِ وَ بَكَينَا مَعًا وَ هُوَ يَقُولُ أُوهِ أُوهِ مَا لِي وَ لِيَالِ أَبِي سُفْيَانَ مَا لِي وَ لِيَالِ حَرْبِ حِزْبِ الشَّيْطَانِ وَ أَوْلِيَاءِ الْكُفْرِ صَبْرًا يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَقَدْ لَقِيَ أَبُوكَ مِثْلَ الَّذِي تَلَقَى مِنْهُمْ ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ وَضُوءَ الصَّلَاةِ فَصَلَّى مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يُصَلِّيَ ثُمَّ ذَكَرَ نَحْوَ كَلَامِهِ الْأَوَّلِ إِلَّا أَنَّهُ نَعَسَ عِنْدَ انْقِضَاءِ صَلَاتِهِ وَ كَلَامِهِ سَاعَةً ثُمَّ اتَّبَعَهُ فَقَالَ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ قُلْتُ هَا أَنَا ذَا فَقَالَ أَلَا أَحَدْتُكَ بِمَا رَأَيْتُ فِي مَنَامِي أَنِفًا عِنْدَ رَقْدَتِي فَقُلْتُ نَامَتْ عَيْنَاكَ وَ رَأَيْتَ خَيْرًا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ رَأَيْتُ كَأَنِّي بِرِجَالٍ قَدْ نَزَلُوا مِنَ السَّمَاءِ مَعَهُمْ أَغْلَامٌ بِيضٌ قَدْ تَقَلَّدُوا سِيُوفَهُمْ وَ هِيَ بِيضٌ تَلْمَعُ وَ قَدْ خَطُّوا حَوْلَ هَذِهِ الْأَرْضِ خَطَّةً ثُمَّ رَأَيْتُ كَأَنَّ هَذِهِ النُّخِيلَ قَدْ ضَرَبَتْ بِأَغْصَانِهَا الْأَرْضَ تَضْطَرِبُ بِدَمٍ عَبِيْطٍ وَ كَأَنِّي بِالْحُسَيْنِ سَخْلِي وَ فَرَحِي وَ مُضْغَتِي وَ مَخِي قَدْ غَرِقَ فِيهِ يَسْتَعِيْثُ فِيهِ فَلَا يُعَاثُ وَ كَأَنَّ الرِّجَالَ الْبِيضَ قَدْ نَزَلُوا مِنَ السَّمَاءِ يُنَادُونَهُ وَ يَقُولُونَ صَبْرًا آلَ الرَّسُولِ فَإِنَّكُمْ تُقْتَلُونَ عَلَى أَيْدِي شِرَارِ النَّاسِ وَ هَذِهِ الْجَنَّةُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِلَيْكَ مُشْتَاقَةٌ ثُمَّ يُعَزُّونَنِي وَ يَقُولُونَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَبْشِرْ فَقَدْ أَقْرَأَ اللَّهُ بِهَ عَيْنِكَ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ثُمَّ أَنْتَبَهْتُ هَكَذَا وَ الَّذِي نَفْسُ عَلِيٍّ بِيَدِهِ لَقَدْ حَدَّثَنِي الصَّادِقُ الْمُصَدِّقُ أَبُو الْقَاسِمِ ص أَنِّي سَأَرَاهَا فِي خُرُوجِي إِلَى أَهْلِ الْبَغْيِ عَلَيْنَا وَ هَذِهِ أَرْضُ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ يُدْفَنُ فِيهَا الْحُسَيْنُ ع وَ سَبْعَةَ عَشَرَ رَجُلًا مِنْ وُلْدِي وَ وُلْدِ فَاطِمَةَ وَ إِنَّهَا لَفِي السَّمَاوَاتِ مَعْرُوفَةٌ تُذَكَّرُ أَرْضُ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ كَمَا تُذَكَّرُ بَقْعَةُ الْحَرَمَيْنِ وَ بَقْعَةُ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ.»

(بحار الأنوار (ط - بيروت) ج ۴۴ ۲۵۲)

بی تابی حضرت زهرا سلام الله علیها درباره حضرت اباعبدالله (ع)

پیامبر اکرم (ص): دخترم فاطمه در روز قیامت وارد صحرای محشر شود در حالی که چند جامه که به خون رنگین است همراه اوست آنها را به پایه‌ای از پایه‌های عرش می‌آویزد و می‌گوید: ای دادگستر! تو خود میان من و قاتل فرزندم داوری کن. پیامبر (ص) فرمود: به پروردگار

کعبه قسم که خداوند متعال به سود فاطمه حکم و داوری می فرماید و خداوند متعال با غضب فاطمه غضب می کند و با رضایت او راضی می شود.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: «تُحْشَرُ ابْنَتِي فَاطِمَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهَا ثِيَابٌ مَصْبُوعَةٌ بِالِدَمِ فَتَعْلَقُ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ فَتَقُولُ يَا عَدْلُ احْكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَ قَاتِلِ وَكَلِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص فَيَحْكُمُ اللَّهُ تَعَالَى لِابْنَتِي وَرَبِّ الْكَعْبَةِ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَغْضَبُ بِغَضَبِ فَاطِمَةَ وَيَرْضَى لِرِضَاهَا.» (بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۲۰)

گریه امام حسن (ع) بر ابا عبد الله (ع)

روزی حسین علیه السلام به حضور برادرش امام حسن علیه السلام آمد (طبق روایات هنگام مسموم شدن امام حسن علیه السلام بود) هنگامی که چشم حسین علیه السلام به چهره برادر افتاد گریست، امام حسن علیه السلام پرسید: چرا گریه می کنی؟ حسین علیه السلام فرمود: گریه ام به خاطر آن مصائبی است که بر تو وارد می شود. امام حسن علیه السلام فرمود: آنچه بر من وارد شود زهری است که آن را به من می خوراند، و به وسیله آن کشته می شوم. ولی هیچ روزی به سختی روز (شهادت) تو ای ابا عبد الله نیست، که سی هزار نفر تو را محاصره کنند، در حالی که ادعا می کنند از امت جد ما محمد (ص) هستند، خود را به اسلام نسبت می دهند، و همه آنها خود را برای کشتن و ریختن خون تو، و بی احترامی به حریم تو، و به اسارت گرفتن اهل بیت تو و غارت خیام تو آماده کرده اند، در این هنگام است که خداوند لعنتش را شامل حال بنی امیه کند، و آسمان خون و خاکستر بر سر مردم بباراند، و هر چیزی حتی حیوانات وحشی و ماهیان دریاها برای مصیبت تو می گریند.

عَنِ الصَّادِقِ ع عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ ع: «أَنَّ حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ع دَخَلَ يَوْمًا عَلَى الْحَسَنِ ع فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهِ بَكَى فَقَالَ مَا يُبْكِيكَ قَالَ أَبْكِي لِمَا يُصْنَعُ بِكَ فَقَالَ الْحَسَنُ ع إِنَّ الْأَذَى يُؤْتَى إِلَيَّ سَمٌ يُدْسُ إِلَيَّ فَأَقْتُلُ بِهِ وَ لَكِنْ لَا يَوْمَ كَيَوْمِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع يَزْدَلِفُ إِلَيْكَ ثَلَاثُونَ أَلْفَ رَجُلٍ يَدْعُونَ أَنَّهُمْ مِنْ أُمَّةٍ جَدَّتْنَا مُحَمَّدٍ ص وَ يَتَّحِلُونَ الْإِسْلَامَ فَيَجْتَمِعُونَ عَلَيَّ قَتْلِكَ وَ سَفْكَ دَمِكَ وَ انْتِهَاكِ حُرْمَتِكَ وَ سَبِي ذُرَارِيكَ وَ نِسَائِكَ وَ انْتِهَابِ ثِقْلِكَ فَعِنْدَهَا يُحِلُّ اللَّهُ بَيْنِي أُمَّيَّةَ اللَّعْنَةِ وَ تُمَطِّرُ السَّمَاءُ دَمًا وَ رَمَادًا وَ يَبْكِي عَلَيْكَ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْوُحُوشُ وَ الْحَيَاتَانُ فِي الْبَحَارِ.» (الأمالي (للصدوق)، ص ۱۱۶)

پاداش زیارت امام حسین (ع) با پای پیاده

هر قدم هزار ثواب، پاکی از هزار گناه و بالا رفتن هزار درجه ای زائر حسین (ع)

امام صادق (ع): کسی که پیاده به زیارت قبر حسین (ع) برود خداوند متعال به هر قدمی که بر می دارد هزار حسنه برایش ثبت و هزار گناه از وی محو می فرماید و هزار درجه مرتبه اش را بالا می برد (و سپس فرمودند): وقتی به فرات رسیدی ابتدا غسل کن و کفش هایت را آویزان نما و پای برهنه راه برو و مانند بنده ذلیل راه برو و وقتی به درب حائر رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو سپس اندکی حرکت کن باز چهار بار تکبیر گفته بعد به طرف بالای سر حضرت برو و در آنجا بایست و سپس چهار مرتبه تکبیر بگو و نزد قبر نماز بخوان و از خداوند متعال حاجت خود را بخواه.

عَنْ أَبِي الصَّامِتِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع وَ هُوَ يَقُولُ: «مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَ

مَحَا عَنْهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَ رَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ فَإِذَا أَتَيْتِ الْفُرَاتَ فَاعْتَسِلْ وَ عَلَّقْ نَعْلَيْكَ وَ امْشِ حَافِيًا وَ امْشِ مَشَى الْعَبْدِ الذَّلِيلِ فَإِذَا أَتَيْتَ بَابَ الْحَائِرِ فَكَبِّرْ أَرْبَعًا ثُمَّ امْشِ قَلِيلًا ثُمَّ كَبِّرْ أَرْبَعًا ثُمَّ أَتِ رَأْسَهُ فَقِفْ عَلَيْهِ فَكَبِّرْ أَرْبَعًا [فَكَبِّرْ وَ صَلِّ عِنْدَهُ وَ اسْأَلْ] وَ صَلِّ أَرْبَعًا وَ اسْأَلِ اللَّهَ حَاجَتَكَ. « (کامل الزیارات، ص ۱۳۳)

هر قدم پیاده ثواب آزاد کردن بنده ای از نسل اسماعیل

امام صادق(ع): ... کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت امام حسین(ع) برود خداوند متعال به هر گامی که برداشته و به هر قدمی که از زمین بلند نموده و بر آن نهاده ثواب آزاد کردن بنده‌ای از اولاد حضرت اسماعیل را می‌دهد....

عن ابی عبدالله ع: «مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَ مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ وَ بِكُلِّ قَدَمٍ يَرْفَعُهَا وَ يَضَعُهَا عِتْقَ رَقَبَةٍ مِنْ وُلْدِ إِسْمَاعِيلَ...» (کامل الزیارات، ص ۱۳۳)

هر حرکتی در زیارت حسین(ع) مأجور است

امام صادق(ع): کسی از شیعیان ما که حسین(ع) را زیارت کند از زیارت بر نمی‌گردد مگر آنکه تمام گناهانش آمرزیده می‌شود و برای هر قدمی که برمی‌دارد و هر دستی که بالا می‌رود و اسبش را حرکت داده و می‌راند هزار حسنه ثبت شده و هزار گناه محو گشته و هزار درجه مرتبه‌اش بالا می‌رود.

امام صادق ع: «مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ عَ مِنْ شِيعَتِنَا لَمْ يَرْجِعْ حَتَّى يُعْفَرَ لَهُ كُلُّ ذَنْبٍ وَ يُكْتَبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَايَا وَ كُلِّ يَدٍ رَفَعْتَهَا دَابَّتُهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ وَ مُحِيَّ عَنْهُ أَلْفُ سَيِّئَةٍ وَ تَرَفَعُ لَهُ أَلْفُ دَرَجَةٍ.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۴)

هر قدم یک گناه و هر قدم یک ثواب برای زائر حسین

سدیر صیرفی می‌گوید: محضر امام باقر ع بودیم که جوانی قبر حضرت امام حسین(ع) را متذکر شد. حضرت به او فرمود: بنده‌ای به زیارت حضرت نرفته و قدمی برداشته مگر آنکه حق تعالی برای او یک حسنه نوشته و یک گناه از او پاک می‌کند.

عَنْ سَدِيرِ الصَّيرَفِيِّ قَالَ: «كُنَّا عِنْدَ أَبِي جَعْفَرٍ عَ فَذَكَرَ فَتَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ فَقَالَ لَهُ أَبُو جَعْفَرٍ عَ مَا أَتَاهُ عَبْدٌ فَخَطَا خُطْوَةً إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ حَسَنَةً وَ حَطَّ عَنْهُ سَيِّئَةً.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۴)

هر قدم هزار حسنه و محو هزار سیئه

امام صادق(ع): کسی که پیاده به زیارت حسین(ع) بیاید خداوند متعال برای هر قدمی هزار حسنه می‌نویسد و هزار گناه پاک می‌کند و هزار درجه او را بالا می‌برد.

عن ابی الصامتِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَ وَ هُوَ يَقُولُ: «مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَ مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَ مَحَا عَنْهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَ رَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ.» (کامل الزیارات، ص ۱۳۳)

پیامبر اکرم (ص) به زائرین پیاده حسین (ع): از ابتدا عمل را شروع کن.

حسین بن ثوبیر می گوید: امام صادق (ع) فرمودند: ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین ابن علی (ع) باشد اگر پیاده رود خداوند مَنان به هر قدمی که برمی دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می فرماید تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می دهد تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند که در این هنگام او را از فائزین محسوب می فرماید تا زمانی که اراده مراجعت نماید در این وقت فرشته ای نزد او آمده و می گوید: رسول خدا (ص) سلام رسانده و به تو می فرماید: از ابتداء عمل را شروع کن، تمام گناهان گذشته ات آمرزیده شد.

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ ثَوْبِيرِ بْنِ أَبِي فَاخْتَةَ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: يَا حُسَيْنُ مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَ إِنْ كَانَ مَا شِئَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً وَ إِنْ كَانَ رَاكِبًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ حَافِرٍ حَسَنَةً وَ حَطَّ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةً حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْحَائِرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ الْمُتَجَبِّينَ [الْمُفْلِحِينَ الْمُتَجَحِّينَ] وَ إِذَا قَضَى مَنَاسِكَهُ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنصِرَافَ أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص يُرْوُكُ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ اسْتَأْنَفَ الْعَمَلَ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا مَضَى. (وسائل الشيعة ج ۱۴ ص ۴۳۹)

برای هر قدم یک حج و یک عمره

امام صادق (ع): کسی که به امید ثواب و اجر به زیارت حضرت امام حسین (ع) برود نه از روی تکبر و نخوت و نه ریا و سمعه گناهانش پاک شده همان طور که جامه با آب پاک و طاهر می گردد، بنا بر این هیچ آلودگی و لغزش بر او باقی نمی ماند و بهر قدمی که برداشته ثواب یک حج به او داده و هر گاه گام و قدمش را از روی زمین بلند می کند ثواب یک عمره دارد.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ مُحْتَسِبًا لَا أَشْرًا وَ لَا بَطْرًا وَ لَا رِيَاءَ وَ لَا سُمْعَةً مُحْصَتٌ عَنْهُ ذُنُوبُهُ كَمَا يُمَحَّصُ الثَّوْبُ بِالْمَاءِ فَلَا يَبْقَى عَلَيْهِ دَسٌّ وَ يُكْتَبُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حِجَّةٌ وَ كُلُّ مَا رَفَعَ قَدَمًا عُمْرَةً. (کامل الزیارات، ص ۱۴۴)

هر قدم معادل قتل در راه خدا

زائر حسین (ع) با هر قدمی که برمی دارد و می گذارد، اجر کسی که در راه خدا به خورش آغشته شده است را می برد.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع لِلْمُفْضَلِ: «... فَلِكِ بِكُلِّ قَدَمٍ رَفَعْتَهَا أَوْ وَضَعْتَهَا كَثْرَابِ الْمُتَشَحُّطِ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.» (بحار الأنوار ج ۹۸ ص ۱۶۴)

پیاده روی برای دیدار امام معصوم (ع)

نزد امام باقر (ع) بودم که مردی از سمت خراسان پیاده آمد. پاهایش را بیرون آورد در حالی که پوست انداخته بود. گفت: به خدا قسم چیزی مرا به اینجا نیاورد مگر حب شما اهل بیت (ع). امام باقر (ع) فرمود: به خدا قسم اگر سنگی ما را دوست داشته باشد خدا آن را با ما محشور می کند و آیا دین چیزی غیر از محبت است. خداوند می فرماید: اگر خدا را دوست دارید مرا (پیامبر را) اطاعت کنید خدا شما را دوست خواهد داشت و گفت: خدا کسانی را که به سمت آنان (اهل بیت) مهاجرت می کند دوست دارد.

بُرَيْدُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْعِجْلِيُّ قَالَ: «كُنْتُ عِنْدَ أَبِي جَعْفَرٍ إِذْ دَخَلَ عَلَيْهِ قَادِمٌ مِنْ خُرَّاسَانَ مَاشِيًا فَأَخْرَجَ رَجُلِيهِ وَقَدْ تَغَلَّفَتَا وَقَالَ أَمَا وَاللَّهِ مَا جَاءَ بِي مِنْ حَيْثُ جِئْتُ إِلَّا حُبُّكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ فَقَالَ: أَبُو جَعْفَرٍ وَاللَّهِ لَوْ أَحَبَّنَا حَجْرٌ حَشَرَهُ اللَّهُ مَعَنَا وَهَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَقَالَ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ.» (تفسیر العیاشی ج ۱ ص ۱۶۷)

فضیلت و تاریخچه پیاده روی پیامبران و امامان

پیاده روی بالاترین عبادت

امام صادق(ع): خداوند متعال عبادت نشده است به کاری بالاتر و پر فضیلت تر از پیاده روی.

عن ابی عبدالله ع: «مَا عُبِدَ اللَّهُ بِشَيْءٍ أَشَدَّ مِنَ الْمَشْيِ وَلَا أَفْضَلَ.» (تهذیب الأحکام، ج ۵ ص ۱۱)

تفاوت ثواب حج پیاده و سواره

روایت شده است: بنده با چیزی که محبوب تر از پیاده روی به سمت خانه کعبه باشد به خدا نزدیک نمی شود. یک حج (پیاده) معادل هفتاد حج (سواره) است و کسی که (به جهت کاری) از شترش پیاده شود و قدری پیاده راه بپیماید خداوند متعال ثواب پیاده شدن تا سوارشدن را برای او می نویسد و حجاج اگر بند نعلش پاره شود خداوند متعال ثواب قدم های بین پابرهنه رفتن تا رسیدن به کفش را برای او می نویسد.

مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ قَالَ رَوَى: «أَنَّهُ مَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِشَيْءٍ - أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْمَشْيِ إِلَى بَيْتِهِ الْحَرَامِ عَلَى الْقَدَمَيْنِ - وَأَنَّ الْحَجَّةَ الْوَاحِدَةَ تَعْدِلُ سَبْعِينَ حَجَّةً - وَمَنْ مَشَى عَنْ جَمَلِهِ - كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَوَابَ مَا بَيْنَ مَشْيِهِ وَرُكُوبِهِ - وَالْحَاجُّ إِذَا انْقَطَعَ شِسْعُ نَعْلِهِ - كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَوَابَ مَا بَيْنَ مَشْيِهِ حَافِيًا إِلَى مُتَّعِلٍ.» (من لا يحضره الفقيه، ج ۲ ص ۲۱۸)

حضرت آدم(ع) ۷۰ حج با پای پیاده

امام رضا(ع) از پدرانش: مردی شامی از امیرالمؤمنین(ع) سؤال کرد حضرت آدم(ع) چند حج به جا آورد؟ فرمود: هفتاد حج پیاده.

عَنْ الرِّضَا عَنْ آبَائِهِ قَالَ: «وَقَدْرِي بِبَيْمَارِدٍ قَالَ لَهُ: سَبْعِينَ حَجَّةً مَاشِيًا عَلَيَّ قَدَمَيْهِ.» (عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۱ ص ۲۴۳)

فضل حج پیاده بر سواره مثل فرق ماه کامل بر ستارگان

امام باقر(ع) می فرماید: ابن عباس می گوید: پشیمان نشدم به چیزی که اتفاق افتاد مگر به اینکه پیاده به سمت خانه خدا پیاده نرفتم چون از رسول خدا(ص) شنیدم هر کس حج کند خانه خدا را با پای پیاده خداوند برای او ثواب هفتاد هزار ثوابی که در خانه خودش انجام شده باشد می نویسد. کسی پرسید ثواب کارهای خوب در خانه خدا چقدر است؟ حضرت فرمود: هفت میلیون حسنه به حساب می آید. و فرمود ثواب حج پیاده بر سواره مثل نور ماه کامل در آسمان است نسبت به بقیه ستارگان. و امام حسین علیه السلام پیاده به حج می رفتند در حالی که مرکب ایشان در پشت سر ایشان بود.

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ: «قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا نَدِمْتُ عَلَى شَيْءٍ نَدِمْتُ عَلَى أَنْ لَمْ أَحِجَّ مَاشِيًا لِأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ص يَقُولُ مَنْ»

حَجَّ بَيْتَ اللَّهِ مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ سَبْعَةَ أَلْفٍ [آلَف] حَسَنَةً مِنْ حَسَنَاتِ الْحَرَمِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا حَسَنَاتُ الْحَرَمِ؟ قَالَ: حَسَنَةُ أَلْفِ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَقَالَ فَضْلُ الْمَشَاةِ فِي الْحَجِّ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ النُّجُومِ كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ع يَمْشِي إِلَى الْحَجِّ وَدَابَّتُهُ تُقَادُ وَرَاءَهُ. (المحاسن، ج ۱ ص ۷۰)

امام حسن(ع) بیست سفر حج با پای پیاده

حلی می گوید: از امام صادق(ع) از ثواب پیاده روی پرسیدم: حضرت فرمودند امام حسن(ع) سه مرتبه اموالش را اعم از کفش و پیراهن و پولش را با خدا تقسیم کرد و بیست مرتبه حج پیاده رفت.

عَنْ حَمَادٍ عَنِ الْحَلْبِيِّ قَالَ: «سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع عَنْ فَضْلِ الْمَشْيِ فَقَالَ إِنَّ الْحَسْنَ بْنَ عَلِيٍّ قَاسَمَ رَبَّهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - حَتَّى نَعْلًا وَ نَعْلًا وَ ثَوْبًا وَ ثَوْبًا وَ دِينَارًا وَ دِينَارًا وَ حَجَّ عِشْرِينَ حَجَّةً مَاشِيًا عَلَى قَدَمَيْهِ.» (وسائل الشيعة ج ۱۱ ص ۷۸)

امام حسین(ع) ۲۵ حج با پای پیاده رفتند

عبدالله بن عبید می گوید: حسین بن علی(ع) بیست و پنج حج پیاده به جای آوردند در صورتی که اسبهای نیکویی در کاروان آن بزرگوار بود.

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبِيدٍ أَبُو عُمَيْرٍ: «لَقَدْ حَجَّ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ع خَمْسًا وَعِشْرِينَ حَجَّةً مَاشِيًا وَإِنَّ النَّجَائِبَ لَتُقَادُ مَعَهُ.» (بحار الأنوار، ج ۴۳ ص ۳۳۹)

بیست روز پیاده روی امام سجاد(ع)

شیخ مفید در الارشاد: امام زین العابدین با پای پیاده حج رفتند که از مکه تا مدینه ۲۰ روز طول کشید.

عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَلِيٍّ عَنِ أَبِيهِ قَالَ: «حَجَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ع مَاشِيًا - فَسَارَ عِشْرِينَ يَوْمًا مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ.» (الارشاد ج ۲ ص ۱۴۴)

آداب زیارت امام حسین(ع)

حال زائر هنگام زیارت

امام صادق(ع): وقتی به زیارت حسین(ع) می روی غمگین و شکسته و اندوهناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه باش که همانا حسین(ع) غمگین و شکسته و اندوهناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه بود و از او حاجاتت را بخواه و برگرد و آنجا را وطن قرار نده.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: إِذَا أَرَدْتَ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ ع:

غذاهای رنگین و متنوع نخورید

از مردی که اهل رقه بود و به وی ابو المضا می گفتند نقل شده: امام صادق (ع) به من فرمودند: آیا به زیارت قبر ابا عبدالله (ع) می روید؟ عرض کردم: بلی. فرمودند: آیا برای این سفر، سفره‌ها [و غذاهای رنگین] برمی دارید؟ عرض کردم: بلی. فرمودند: اگر به زیارت قبور پدران و مادران خود می رفتید چنین کاری نمی کنید. وی می گوید: عرض کردم: پس چه چیز بخوریم؟ حضرت فرمودند: نان و شیر.

عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الرَّقَّةِ يُقَالُ لَهُ أَبُو الْمَضَاءِ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: تَأْتُونَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: أُمَّتَّخِذُونَ لِذَلِكَ سَفْرًا؟ قُلْتُ: نَعَمْ. فَقَالَ: أَمَا لَوْ أَتَيْتُمْ قُبُورَ آبَائِكُمْ وَأُمَّهَاتِكُمْ لَمْ تَفْعَلُوا ذَلِكَ. قَالَ: قُلْتُ: أَيَّ شَيْءٍ تَأْكُلُ؟ قَالَ: الْخُبْزَ وَاللَّبَنَ. (تهذیب، ج ۶، ص ۷۵)

با حالتی ژولیده به زیارت بروید

امام صادق (ع): زیارت بروید بهتر است از اینکه به زیارت نروید و زیارت نروید بهتر است از اینکه به زیارت بروید. راوی می گوید: محضر مبارکش عرض کردم: کمر من را شکستید با این کلام. حضرت فرمودند: به خدا قسم یکی از شما وقتی به زیارت قبر پدرش می رود غمگین و اندوهناک می رود ولی به زیارت قبر مطهر آن حضرت می روید در حالی که با خود سفره‌ها می برید، نه، این طور نباید به زیارت آن جناب بروید بلکه زیارتش کنید با حالی ژولیده و غبارآلود.

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع تَزُورُونَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ لَا تَزُورُوا [تَزُورُوا] وَلَا تَزُورُونَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَزُورُوا [تَزُورُوا] قَالَ قُلْتُ قَطَعْتَ ظَهْرِي قَالَ تَاللَّهِ إِنْ أَحَدَكُمْ لِيَذْهَبُ إِلَى قَبْرِ أَبِيهِ كَثِيبًا حَزِينًا وَتَأْتُونَهُ أَنْتُمْ بِالسَّفَرِ كَلَّا حَتَّى تَأْتُونَهُ [تَأْتُونَهُ] شُعْنًا غُبْرًا. (کامل الزیارات، ص ۱۳۱)

همان گونه که به حج می روید زیارت امام حسین (ع) بروید

محمد بن مسلم نقل می کند: به امام صادق (ع) عرض کردم: هر گاه به زیارت پدر بزرگوارتان (امام حسین ع) می رویم آیا به همان هیئت و کیفیتی که به حج می رویم باشیم؟ حضرت فرمودند: بلی. عرض کردم: پس آنچه بر حاجی لازم است بر ما نیز است؟ حضرت فرمودند: چه چیزهایی را گفتی؟ عرض کردم: اشیائی را که بر حاجی لازم می باشد. حضرت فرمودند:

بر تو لازم است که با همراهانت خوش رفتار باشی.

سخن اندک بگوئی و حتی الامکان تکلم نکنی مگر به خیر.

بر تو لازم است زیاد بیاد خدا باشی.

بر تو لازم است جامه و لباس‌هایت را نظیف و پاکیزه نگاه داری.

بر تو لازم است پیش از اینکه به حائر برسی غسل نمائی.

لازم است بر تو که خاشع بوده و زیاد نماز خوانده و بسیار بر محمد و آل محمد صلوات بفرستی.

به آنچه از تو نیست و مال دیگری است احترام گذارده و بر نداری.

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: قُلْتُ لَهُ إِذَا خَرَجْنَا إِلَى أَبِيكَ أَفَكُنَّا [أَفَلَسْنَا] فِي حَجٍّ قَالَ بَلَى قُلْتُ فَيَلْزِمُنَا مَا يَلْزِمُ الْحَاجَّ قَالَ مِنْ مَا ذَا قُلْتُ مِنَ الْأَشْيَاءِ الَّتِي يَلْزِمُ الْحَاجَّ قَالَ يَلْزِمُكَ حُسْنُ الصَّحَابَةِ لِمَنْ يَصْحَبُكَ وَيَلْزِمُكَ قَلَّةُ الْكَلَامِ إِلَّا بِخَيْرٍ وَيَلْزِمُكَ كَثْرَةُ ذِكْرِ اللَّهِ وَيَلْزِمُكَ نِظَافَةُ الثِّيَابِ وَيَلْزِمُكَ الْغُسْلُ قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَ الْحَائِرَ وَيَلْزِمُكَ الْخُشُوعُ وَكَثْرَةُ الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَيَلْزِمُكَ التَّوَقُّيرُ لِأَخْذِ مَا لَيْسَ لَكَ وَيَلْزِمُكَ أَنْ تَغُضَّ بَصْرَكَ وَيَلْزِمُكَ أَنْ تَعُودَ إِلَى أَهْلِ الْحَاجَّةِ مِنْ إِخْوَانِكَ إِذَا رَأَيْتَ مُنْقَطِعًا وَالْمَوَاسَاةَ وَيَلْزِمُكَ التَّقِيَّةَ الَّتِي قَوْمُ دِينِكَ بِهَا وَالْوَرَعَ عَمَّا نُهِيتَ عَنْهُ وَالْخُصُومَةَ وَكَثْرَةَ الْإِيمَانِ وَالْجِدَالَ الَّذِي فِيهِ الْإِيمَانُ فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَمَّ حُجُّكَ وَعُمُرْتُكَ وَاسْتَوْجِبْتَ مِنَ الَّذِي طَلَبْتَ مَا عِنْدَهُ بِنَفَقَتِكَ وَاغْتَرَابِكَ عَنْ أَهْلِكَ وَرَغْبَتِكَ فِيمَا رَغِبْتَ أَنْ تَنْصَرِفَ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ. (كامل الزيارات، ص ۱۳۰)

غمگین، گرسنه، تشنه، ژولیده به زیارت بروید

امام صادق (ع): وقتی به زیارت حسین (ع) می روی غمگین و شکسته و اندوهناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه باش که همانا حسین (ع) غمگین و شکسته و اندوهناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه بود و از او حاجات را بخواه و برگرد و آنجا را وطن قرار نده.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: إِذَا أَرَدْتَ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ ع فَزُرْهُ وَ أَنْتَ كَتِيبٌ حَزِينٌ مَكْرُوبٌ شَعْنًا مُغْبِرًا جَائِعًا عَطْشَانًا فَإِنَّ الْحُسَيْنَ قَتَلَ حَزِينًا مَكْرُوبًا شَعْنًا مُغْبِرًا جَائِعًا عَطْشَانًا وَ سَلَّهُ الْحَوَائِجَ وَ انْصَرَفَ عَنْهُ وَ لَا تَتَّخِذْهُ وَطَنًا. (كامل الزيارات، ص ۱۳۱)

سه روز روزه قبل از سفر زیارت و دعاهای هنگام خروج از منزل

صفوان بن مهران جمال می گوید خدمت امام صادق (ع) رفتم و اذن بگیرم برای زیارت مولا یمان حسین (ع) پس پرسیدم از ایشان که من چه کارهایی انجام بدهم؟ امام صادق (ع) فرمودند: سه روز روزه بگیر قبل از این که به سفر بروی سپس روز سوم غسل کن و خانواده خود را جمع کن و سپس بگو. بار خدایا من امروز به تو سپردم خودم و اهل و عیالم و مال و فرزندانم و هر که با من راهی دارد حاضرشان باشد یا غایب بار خدایا ما را در حرز خود گیر و نعمت را از ما باز مگیر و سلب مفرما. بار الهی حفظ فرما ما را به حفظ خودت به حفظ ایمان و نگهدار ما باش و آنچه از نعمت و عافیت داریم بر ما دگرگون مساز و بیفزای بر ما از فضل خود زیرا که ما به تو مشتاقیم آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ نِيسْتِ مَعْبُودِ حَقِي جِزِ خِدا وَ خِدا بزرگتر است و ستایش خدا راست و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل او صلوات الله عليهم بفرست و راه بیفت به آرامی و وقار.

صَفْوَانَ بْنِ مِهْرَانَ الْجَمَّالِ: «اسْتَأْذَنْتُ الصَّادِقَ عَ لَزِيَارَةِ مَوْلَانَا الْحُسَيْنِ عَ فَسَأَلْتُهُ أَنْ يُعَرِّفَنِي مَا أَعْمَلُ عَلَيْهِ فَقَالَ يَا صَفْوَانُ صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ قَبْلَ خُرُوجِكَ وَاغْتَسِلْ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ ثُمَّ اجْمَعْ إِلَيْكَ أَهْلَكَ ثُمَّ قُلْ (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَمَالِي وَ وُلْدِي وَ كُلَّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَ الْعَابِبِ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا (بِحِفْظِكَ) بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَ احْفَظْ عَلَيْنَا (اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ وَ لَا تَسْلُبْنَا نِعْمَتَكَ) (وَ لَا تُغَيِّرْ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ وَ عَافِيَةٍ وَ زِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَ اخْرُجْ مِنْ مَنْزِلِكَ خَاشِعًا، وَ أَكْثَرَ مِنْ التَّهْلِيلِ وَ التَّكْبِيرِ وَ التَّحْمِيدِ وَ التَّمْجِيدِ وَ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، وَ امْضِ وَ عَلَيْكَ السَّكِينَةُ وَ الْوَقَارَ.» (مصباح المتجهد، ج ۲ ص ۷۱۷)

فضیلت زمین کربلا

کربلا بهترین جای بهشت

امام باقر(ع): خداوند متعال بیست و چهار هزار سال قبل از اینکه کعبه را خلق کند زمین کربلا را خلق کرد و آن را مقدس و مبارک‌تر از کعبه کرد. و قبل از اینکه خداوند جهان را خلق کند مقدس و مبارک بود و هنوز نیز همان گونه است تا اینکه آن را بهترین خاک در بهشت قرار می‌دهد و بهترین منزل و مسکنی که در آن اولیائش را در بهشت ساکن می‌کند قرار خواهد داد.

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَ قَالَ: خَلَقَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى أَرْضَ كَرْبَلَاءَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْكَعْبَةَ بِأَرْبَعَةٍ وَ عِشْرِينَ أَلْفَ عَامٍ وَ قَدَّسَهَا وَ بَارَكَ عَلَيْهَا. فَمَا زَالَتْ قَبْلَ خَلْقِ اللَّهِ الْخَلْقَ، مُقَدَّسَةً مُبَارَكَةً، وَ لَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يَجْعَلَهَا اللَّهُ أَفْضَلَ أَرْضٍ فِي الْجَنَّةِ، وَ أَفْضَلَ مَنْزِلٍ وَ مَسْكَنٍ يُسْكِنُ اللَّهُ فِيهِ أَوْلِيَاءَهُ فِي الْجَنَّةِ. (كامل الزيارات، ص ۲۶۸)

فضیلت و برتری زمین کربلا به زمین مکه

امام صادق(ع): زمین کعبه در مقام مفاخرت گفت: کدام زمین مثل من است، و حال آنکه خداوند خانه‌اش را بر پشت من بنا کرده و مردم از هر راه دوری متوجه من می‌شوند، و حرم خدا و مامن قرار داده شده‌ام؟ خداوند متعال به سویس وحی کرد و فرمود: بس کن و آرام بگیر، به عزت و جلال خودم قسم آنچه را که تو برای خود فضیلت می‌دانی در قیاس با فضیلتی که به زمین کربلاء اعطاء نموده‌ام همچون قطره‌ای است نسبت به آب دریا که سوزنی را در آن فرو برند و آن قطره را با خود بر دارد، و اساسا اگر خاک کربلاء نبود این فضیلت برای تو نبود و نیز اگر نبود آنچه که این خاک آن را در بر دارد تو را نمی‌آفریدم و بیتی را که تو به آن افتخار می‌کنی خلق نمی‌کردم بنا بر این آرام بگیر و ساکت باش و متواضع و خوار و نرم باش و نسبت به زمین کربلا استنکاف و استکبار و طغیانی از خود نشان مده و آلت تو را فرو برده و در آتش جهنم قرارت می‌دهم.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ: «إِنَّ أَرْضَ الْكَعْبَةِ قَالَتْ مَنْ مِثْلِي وَ قَدْ بَنَى اللَّهُ بَيْتَهُ [بِنِي بَيْتِ اللَّهِ] عَلَى ظَهْرِي وَ يَأْتِينِي النَّاسُ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ وَ جُعِلْتُ حَرَمَ اللَّهِ وَ أَمْنَهُ! فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهَا: أَنْ كُفِّي وَ قَرِّي فَوْعِزَّتِي وَ جَلَالِي مَا فَضَّلُ مَا فَضَّلْتَ بِهِ فِيمَا أُعْطِيتُ بِهِ أَرْضَ كَرْبَلَاءَ إِلَّا بِمَنْزِلَةِ الْإِبْرَةِ غُرِسَتْ [غُمِسَتْ] فِي الْبَحْرِ فَحَمَلَتْ مِنْ مَاءِ الْبَحْرِ وَ لَوْ لَا تُرْبَةُ كَرْبَلَاءَ مَا فَضَّلْتُكَ وَ لَوْ لَا مَا تَضَمَّنَتْهُ أَرْضُ كَرْبَلَاءَ لَمَا خَلَقْتُكَ وَ لَا خَلَقْتُ الْبَيْتَ الَّذِي افْتَخَرْتَ بِهِ قَرِّي وَ اسْتَقْرِي وَ كُونِي دُنْيَا مُتَوَاضِعًا ذَلِيلًا مَهِينًا غَيْرَ

مُسْتَنْكِفٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ لَأَرْضِ كَرْبَلَاءَ وَ إِلَّا سَخْتُ بِكِ وَ هَوَيْتُ بِكِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ.» (کامل الزیارات، ص ۲۶۷)

فضیلت زمین کربلا بر مکه

خداوند ۲۴ هزار سال قبل از اینکه زمین کعبه را خلق کند و آن را حرم قرار دهد، زمین کربلا را آفرید و آن را حرم امن و مبارک گرداند. و هرگاه خداوند بخواهد زمین را بلرزاند (کنایه از قیامت)، زمین کربلا را همراه خاکش در حالی که نورانی و شفاف هست بالا برده و آن را در برترین باغ‌های بهشت قرار داده و بهترین مسکن در آنجا می‌گرداند. و ساکن نمی‌شود در آن مگر انبیاء و مرسلین (ساکن نمی‌شود در آن مگر رسولان اولوالعزم). این زمین بین باغ‌های بهشت می‌درخشد همانطور که ستاره درخشنده بین ستارگان نورفشانی می‌نماید. شدت نور این زمین چشم‌های اهل بهشت را تار می‌کند. و با صدائی بلند می‌گوید: من زمین مقدس و طیب و پاکیزه و مبارکی هستم که سید الشهداء و سرور جوانان اهل بهشت را در خود دارم.

قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ع: «اتَّخَذَ اللَّهُ أَرْضَ كَرْبَلَاءَ حَرَمًا أَمِنًا مُبَارَكًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ اللَّهُ أَرْضَ الْكُعبَةِ وَ يَتَّخِذَهَا حَرَمًا بِأَرْبَعَةِ وَ عِشْرِينَ أَلْفَ عَامٍ وَ أَنَّهُ إِذَا زَلَّزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى الْأَرْضَ وَ سَيَّرَهَا رَفَعَتْ كَمَا هِيَ بِتَرْبَتِهَا نُورَانِيَّةً صَافِيَةً فَجَعَلَتْ فِي أَفْضَلِ رَوْضَةٍ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَ أَفْضَلِ مَسْكَنِ فِي الْجَنَّةِ لَا يَسْكُنُهَا إِلَّا النَّبِيُّونَ وَ الْمُرْسَلُونَ أَوْ قَالَ أَوْلُوا الْعِزْمَ مِنَ الرَّسُلِ وَ إِنَّهَا لَتَزْهَرُ بَيْنَ رِيَاضِ الْجَنَّةِ كَمَا يَزْهَرُ الْكَوْكَبُ الدَّرِيُّ بَيْنَ الْكَوْكَبِ لِأَهْلِ الْأَرْضِ يَعْشَى نُورُهَا أَبْصَارَ أَهْلِ الْجَنَّةِ جَمِيعًا وَ هِيَ تُتَادَى أَنَا أَرْضُ اللَّهِ الْمُقَدَّسَةِ الطَّيِّبَةِ الْمُبَارَكَةِ الَّتِي تَضَمَّتْ سَيِّدَ الشَّهَدَاءِ وَ سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.» (کامل الزیارات، ص ۲۶۸)

امام هادی(ع) و طلب دعا زیر حائر حسینی

ابوهاشم جعفری می‌گوید بر امام هادی(ع) وارد شدم در حالی که حضرت تبار و بیمار بودند به من فرمودند:

ای ابا هاشم شخصی از دوستان ما را به حائر بفرست تا برایم دعا کند، از نزد آن حضرت بیرون آمدم در این هنگام با علی بن بلال مواجه شدم فرموده حضرت را برایش بازگو نموده و از وی راجع به شخصی که حضرت فرموده‌اند درخواست کرده و جويا شدم.

علی بن بلال گفت: شنیدم و اطاعت می‌کنم ولی می‌گویم: حضرت خودشان از حائر افضل و برتر هستند زیرا ایشان به منزله کسی است که در حائر می‌باشد (یعنی حضرت سیدالشهداء) و دعاء آن جناب برای خودشان افضل و برتر است از دعاء من برای ایشان در حائر. من محضر امام علیه‌السلام مشرف شده و حرف علی بن بلال را خدمتش عرض کردم، حضرت به من فرمودند: به او بگو: رسول خدا از بیت و حجر الاسود افضل بودند ولی در عین حال دور بیت طواف می‌کرده و حجر را استلام می‌فرمودند، خداوند متعال بقاع و مواضعی دارد که می‌خواهد در آن جاها خوانده شود تا دعاء، دعاکننده را مستجاب فرماید و حائر از جمله این مواضع می‌باشد.

أَبُو هَاشِمٍ الْجَعْفَرِيُّ قَالَ: «دَخَلْتُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ع وَ هُوَ مَحْمُومٌ عَلِيلٌ فَقَالَ لِي يَا أَبَا هَاشِمٍ ابْعَثْ رَجُلًا مِنْ مَوَالِينَا إِلَى الْحَائِرِ يَدْعُو اللَّهَ لِي فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ فَاسْتَقْبَلَنِي عَلِيُّ بْنُ بِلَالٍ فَأَعْلَمْتُهُ مَا قَالَ لِي وَ سَأَلْتُهُ أَنْ يَكُونَ الرَّجُلَ الَّذِي يَخْرُجُ فَقَالَ السَّمْعُ وَ الطَّاعَةُ وَ لَكِنِّي أَقُولُ - إِنَّهُ أَفْضَلُ مِنَ الْحَائِرِ إِذْ كَانَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ فِي الْحَائِرِ وَ دَعَاؤُهُ لِنَفْسِهِ أَفْضَلُ مِنْ دُعَائِي لَهُ بِالْحَائِرِ فَأَعْلَمْتُهُ عَ مَا قَالَ فَقَالَ لِي قُلْ لَهُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ص أَفْضَلُ مِنَ الْبَيْتِ وَ الْحَجَرِ وَ كَانَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَ يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ وَ إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى بِقَاعًا يُحِبُّ أَنْ يُدْعَى فِيهَا فَيَسْتَجِيبَ لِمَنْ دَعَاهُ وَ الْحَائِرُ مِنْهَا.» (کامل الزیارات، ص ۲۷۴)

روایت متناسب با جمله امام: «راه قدس از کربلا می‌گذرد»

امام صادق(ع): غاصریّه (کربلا) تربتی است از بیت المقدس.

عن ابی عبدالله ع : «الْغَاصِرِيَّةُ تُرْبَةٌ مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ.» (کامل الزیارات، ص ۲۶۹)

